

Официален вестник

L 323

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 51
3 декември 2008 г.

Съдържание

I *Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратол, чието публикуване е задължително*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 1193/2008 на Съвета от 1 декември 2008 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временните мита върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република 1
- Регламент (ЕО) № 1194/2008 на Комисията от 2 декември 2008 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 16
- ★ Регламент (ЕО) № 1195/2008 на Комисията от 2 декември 2008 година одобрение на неминимални промени в спецификацията на наименование, вписано в Регистъра на защитените наименования за произход и на защитените географски указания („Scottish Farmed Salmon“ (ЗГУ)) 18
- ★ Регламент (ЕО) № 1196/2008 на Комисията от 2 декември 2008 година за определяне на коефициентите, приложими към изнасяните под формата на шотландско уиски (Scotch whisky) зърнени култури за периода 2008/2009 година 20
- ★ Регламент (ЕО) № 1197/2008 на Комисията от 1 декември 2008 година за забрана на риболова на мерлуза във води на ЕО от зони IIa и IV от страна на съдове под флага на Нидерландия 22
- ★ Регламент (ЕО) № 1198/2008 на Комисията от 1 декември 2008 година за забрана на риболова на гренландска камбала в зона 3LMNO на NAFO от страна на съдове под флага на Естония 24
- Регламент (ЕО) № 1199/2008 на Комисията от 2 декември 2008 година относно издаването на лицензи за внос на чесън за подпериода от 1 март до 31 май 2009 година 26
- Регламент (ЕО) № 1200/2008 на Комисията от 2 декември 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1186/2008 за определяне на вносните мита в сектора на зърнените култури, считано от 1 декември 2008 година 28

Цена: 18 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват с нормален шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2008/102/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година за изменение на Директива 79/409/ЕИО на Съвета относно опазването на дивите птици по отношение на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията 31
 - ★ Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно минималното ниво на обучение на морските лица (преработена) ⁽¹⁾ 33
-

II Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Комисия

2008/899/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 2 декември 2008 година за приемане на предложените гаранции във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република 62
-

III Актове, приети по силата на Договора за ЕС

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ V ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

- ★ Съвместно действие 2008/900/ОВППС на Съвета от 2 декември 2008 година за изменение на Съвместно действие 2008/107/ОВППС за удължаване на мандата на специалния представител на Европейския съюз за Централна Азия 65
 - ★ Решение 2008/901/ОВППС на Съвета от 2 декември 2008 година относно мисия за независимо международно разследване по конфликта в Грузия 66
-

Съобщение за читателите (Виж стр. 3 от корицата)

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1193/2008 НА СЪВЕТА

от 1 декември 2008 година

за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временните мита
върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 г. за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност ⁽¹⁾ („основният регламент“), и по-специално член 9 от него,

като взе предвид предложението на Комисията, представено след консултация с Консултативния комитет,

като има предвид, че:

А. ВРЕМЕННИ МЕРКИ

(1) На 4 септември 2007 г. Комисията публикува известие ⁽²⁾ за започване на антидъмпингова процедура във връзка с вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република („КНР“). На 3 юни 2008 г., с Регламент (ЕО) № 488/2008 ⁽³⁾ („временният регламент“) Комисията наложи временно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от КНР.

(2) Отбелязва се, че процедурата бе започната вследствие на жалба, подадена от Европейския съвет по химическа промишленост (СЕФИС) („жалбоподателят“) от името на производител, представляващ основен дял от общата продукция на Общността на лимонена киселина, в този случай повече от 25 %.

(3) Както е посочено в съображение 14 от временния регламент, разследването на дъмпинга и вредата обхвана периода от 1 юли 2006 г. до 30 юни 2007 г. („период на разследване“ или „ПР“). Във връзка с тенденциите относно оценката на вредата Комисията анализира данните, обхващащи периода от 1 януари 2004 г. до края на ПР („разглеждания период“).

Б. ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

(4) След налагането на временни антидъмпингови мита върху вноса на лимонена киселина с произход от КНР няколко заинтересовани страни представиха писмени коментари. Също така на страните, които поискаха това, беше предоставена възможността да бъдат изслушани.

(5) Комисията продължи да проучва и проверява цялата информация, която счете за необходима за изготвяне на окончателните си констатации. По-специално, при разследването Комисията постави акцента върху аспектите във връзка с интереса на Общността. В този контекст, след налагането на временните мерки беше извършена една допълнителна проверка в обекта на следния ползвател на лимонена киселина в Европейския съюз:

— Reckitt-Benckiser Corporate Services Ltd, Slough, Обединено кралство и Nowy Dwor, Полша.

В допълнение, както е посочено в съображение 11, посещения за проверка бяха извършени и в обектите на следните производители износители:

— Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd. („Laiwu Taihe“), Laiwu City, Shandong Province,

⁽¹⁾ ОВ L 56, 6.3.1996 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 205, 4.9.2007 г., стр. 14.

⁽³⁾ ОВ L 143, 3.6.2008 г., стр. 13.

— Weifang Ensign Industry Co. Ltd. („Weifang Ensign“),
Changle City, Shandong Province.

- (6) Всички страни бяха информирани за основните факти и съображения, на които се основава намерението да се препоръча налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от КНР и окончателно събиране на сумите, представени като обезпечение във връзка с временното мито. Също така им беше предоставен и срок, в рамките на който те имаха възможност да представят становищата си след информирането им за основните факти и съображения.
- (7) Представените от заинтересованите страни устни и писмени коментари бяха разгледани и, при целесъобразност, констатациите бяха съответно изменени.

В. ЗАПОЧВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА, РАЗГЛЕЖДАН ПРОДУКТ И СХОДЕН ПРОДУКТ

- (8) Един производител износител отново изтъкна, че обществено достъпният вариант на жалбата не съдържа каквото и да е *prima facie* доказателство за материална вреда, нанесена на производството на Общността, поради което заинтересованите страни не могат да упражнят правото си на защита. Според същия производител износител процедурата не е следвало да бъде започвана поради липсата на достатъчно доказателства, съдържащи се в жалбата. В тази връзка следва да се отбележи, че обществено достъпният вариант на жалбата съдържа всички основни доказателства и неопровержими обобщения на данните, предоставени на поверителна основа, за да могат заинтересованите страни да упражнят правото си на защита в рамките на процедурата. Поради тази причина доводът следва да бъде отхвърлен.
- (9) Някои заинтересовани страни изтъкнаха, че разглежданият продукт, определен в съображение 16 от временния регламент, и сходният продукт не са еднакви, както е посочено в съображение 18 от същия регламент, тъй като нямат идентични физични и химични характеристики и не се използват за еднакви цели. Според тези заинтересовани страни твърдението в съображение 18 от временния регламент не отговаря на доводите, изтъкнати при разследването, и то е в противоречие с корекцията, направена от Комисията при изчисляване на подбиването за разделянето на определени количества от разглеждания продукт след пристигането му в ЕС. На първо място се отбелязва, че при разследването е установено, че разглежданият продукт и сходният продукт имат еднакви основни приложения, т.е. основно за домакински почистващи продукти (продукти за съдомиялни машини, детергенти, омекотители за вода) и като добавки в храни и напитки, както и в продукти за лична хигиена/козметични продукти. Твърдението, че разглежданият

продукт в действителност не се използва от определени ползватели в детергенти, храни и напитки поради неговата миризма и/или цвят не бе подкрепено с доказателства. При разследването бе установено, че единствено в едно търговско приложение, а именно в областта на фармацевтичните продукти, е била използвана само лимонена киселина от Европа поради разходите за необходимото изпитване за съответствие със специфичните изисквания. Тъй като фармацевтичните продукти съставляват само малка част от всички икономическата дейност на ползвателите, подлагането на изпитването за съответствие с изискванията не бе сметено за икономически обосновано бизнес решение. На второ място, няма противоречие между корекцията, направена при изчисляване на подбиването за разделянето на разглеждания продукт след вноса, както е посочено в съображение 64 от временния регламент, и заключението, че двата продукта са сходни, тъй като е достатъчно разглежданият продукт и сходният продукт да имат еднакви химични, физични и технически характеристики и основни приложения, което е валидно в настоящия случай. Отбелязва се също така, че не поради специфични характеристики на продукта от КНР се е извършвало втвърдяването, а поради факта, че всяка лимонена киселина, независимо от произхода ѝ, въз основа на своя химичен състав има свойства за втвърдяване при излагане на влага и при изменения на температурата. Тъй като обикновено единствено разглежданият продукт е излаган продължително време на влага и на изменения на температурата при превоза му до ЕС, този проблем се е наблюдавал основно за разглеждания продукт, но не и изключително за него. Поради тази причина при корекцията се отчита само фактът, че разделянето води до допълнителни разходи основно за разглеждания продукт, тъй като засегнатите от втвърдяването количества или са разделяни (чрез натрошаване и пресяване или втечняване на втвърдения продукт) преди последваща продажба, или са продавани с рабат. Поради тази причина твърдението следва да бъде отхвърлено.

- (10) Предвид горепосоченото се стигна до окончателно заключение, че разглежданият продукт и лимонената киселина, произвеждана и продавана в държавата аналог (Канада), както и този, който е произвеждан и продаван от производството на Общността на общността пазар, са сходни по смисъла на член 1, параграф 4 от основния регламент и на съображения 15—17 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

Г. ДЪМПИНГ

1. Общи съображения

- (11) На временния етап от разследването бяха проучени заявленията за получаване на третиране според условията на пазарна икономика („ТУПИ“)/индивидуално третиране („ИТ“) на всички известни производители износители. Единствено известен брой производители износители бяха включени в представителната извадка и само едно дружество получи индивидуално разглеждане. В своите коментари към временния регламент няколко

страни изтъкнаха, че този подход има някои недостатъци. Поради тази причина въпросът бе отново разгледан и бе решено в крайна сметка, че не следва да бъде прилаган подходът с представителна извадка с оглед и на факта, че стана възможно при обстоятелствата в случая, като например ресурсите на разположение, да бъде увеличен броят на дружествата, за които би могло да се извърши разследване. Тъй като на всяко съдействашо дружество е предоставено поне ИТ на временния етап, следва да бъде установена индивидуална митническа ставка за всяко едно от тях. Вследствие на това бе отправено искането към три дружества, които не бяха избрани за представителната извадка или не подлежах на индивидуално разглеждане на временния етап, да попълнят въпросника. Същевременно само две от тези дружества представиха отговори на въпросника. Третото дружество не представи отговори на въпросника и не подлежеше на по-нататъшно разследване.

2. Третиране според условията на пазарна икономика („ТУПИ“)

- (12) Посоченото в съображение 27 от временния регламент дружество настоя, че субсидията, посочена в същото съображение, не е била за целите на разглеждания продукт и че неплащането на наем се е дължало на частни договорености в рамките на групата за приспадане на дължимия наем от печалбата. Въпреки това, при липсата на каквито и да е нови данни или информация по този въпрос и с оглед на нарушенията, които оказват по отношение на осчетоводяването тези операции във връзка с наема, заключенията за това дружество остават без изменение и се потвърждават окончателно с настоящия регламент.
- (13) След оповестяването на временните заключения една група от дружества, посочена в съображение 25 от временния регламент, изтъкна, че е получила заеми въз основа на подробен финансов анализ на една от банките и след като ѝ е бил присъден висок кредитен рейтинг. Това, че банката официално е извършила анализ и е присъдила висок кредитен рейтинг, не изключва обаче факта, че въпросното дружество е предоставило гаранции на други дружества, въпреки че е ипотекирало по-голямата част от своите нетекущи активи, нито факта, че предоставените на въпросното дружество заеми са били отпуснати от банка, за която е установено, че е под държавен контрол. Поради тази причина заключенията за това дружество остават без изменение и се потвърждават окончателно с настоящия регламент.
- (14) Едно от посочените в съображение 26 от временния регламент дружества настоя, че е било санкционирано поради факта, че мажоритарният му акционер е придобил право на ползване върху земя на добра цена и след това коректно ги е преценил въз основа на измененията на цените на пазара. Огромната разлика между цената на придобиването и последващите оценки (1 000—2 000 %) обаче не можаха да бъдат обяснени. Поради тази причина, при липсата на каквито и да е нови данни или информация относно придобиването и

последващата преценка на правото на ползване върху земя и с оглед на предимствата, които дружеството е получило чрез придобиването на активи на цени, значително под пазарните, заключенията за това дружество остават без изменение и се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

- (15) При липсата на каквито и да е други коментари във връзка с ТУПИ, съображения 25—30 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

3. Индивидуално третиране („ИТ“)

- (16) Пет дружества или групи дружества, на които не бе предоставено ТУПИ, изпълниха всички критерии по член 9, параграф 5 от основния регламент и им бе предоставено ИТ. Едно дружество, на което временно бе предоставено ИТ, не оказа по-нататъшно съдействие и поради тази причина не му бе предоставено окончателно ИТ (вж. съображения 11 и 34).

4. Нормална стойност

- (17) Както е посочено в съображение 11, поради коментарите към временния регламент бе взето решение представителната извадка да не се прилага и бе отправено искане към трите дружества, които не бяха избрани за нея или подлежах на индивидуално разглеждане на временния етап, да представят отговори на въпросника. Нормалната стойност бе определена за едно от тези дружества (Laiwu Taihe), на което бе предоставено ТУПИ и което представи отговори на въпросника.

4.1. Дружества или групи дружества, които получиха ТУПИ

- (18) Тъй като единственото дружество, което получи ТУПИ и което бе индивидуално разглеждано на временния етап от разследването, не представи каквито и да е коментари по нормалната стойност, с настоящия регламент се потвърждават окончателно констатациите в съображения 35—39 от временния регламент.
- (19) За единственото друго дружество, на което бе предоставено ТУПИ (Laiwu Taihe) и което бе последващо разследвано поради изложените в съображение 11 причини, бе проверено най-напред дали общите продажби на сходния продукт, които дружеството е реализирало на вътрешния пазар, са били представителни по смисъла на член 2, параграф 2 от основния регламент. Продажбите на вътрешния пазар на разглеждания продукт са били малко под 5 % от износа за Общността на сходния продукт. Въпреки това, подобно ниско съотношение е достатъчно за правилно сравнение и цените на вътрешния пазар за сходния продукт са считани за представителни, като се имат предвид също така общите продажби на вътрешния пазар, които е реализирало въпросното дружество. Поради тази причина те бяха използвани за определянето на нормалната стойност.

- (20) За всеки тип продукт, продаван от Laiwu Taihe за износ в Общността, бе установено дали пряко сравним тип продукт е бил продаван на вътрешния пазар. Типовите продукти бяха считани за пряко сравними, ако са от същия тип продукт (определен въз основа на химичния състав), сравнимо гранулиране и пакетиране. Бе установено наличието на пряко сравним тип продукт, продаван на вътрешния пазар, единствено за един тип продукт, продаван за износ в Общността.
- (21) След това беше проверено дали продажбите на вътрешния пазар на този тип продукт могат да бъдат считани за осъществени при обичайни търговски условия по смисъла на член 2, параграф 4 от основния регламент. Бе установено, че в рамките на вътрешния пазар е имало рентабилни продажби на вътрешния пазар на този тип продукт на независими клиенти през ПР и поради тази причина се счита, че това е било при обичайни търговски условия.
- (22) Тъй като обемът на рентабилните продажби на този тип продукт е представлявал 80 % или по-малко от общия обем на продажбите на въпросния тип продукт, нормалната стойност бе определена на базата на действителната цена на вътрешния пазар, изчислена като средно-претеглена стойност само на рентабилните продажби на същия тип продукт.
- (23) Тъй като цените на вътрешния пазар на Laiwu Taihe не могат да бъдат използвани за определяне на нормалната стойност за другите типове продукти, нормалната стойност бе конструирана в съответствие с член 2, параграф 3 от основния регламент.
- (24) При конструирането на нормалната стойност по член 2, параграф 3 от основния регламент, размерът на разходите за реализация, общите и административните разходи и на печалбата съгласно член 2, параграф 6, първа алинея от основния регламент бяха определени на базата на действителните данни за производството и продажбите на сходния продукт, които е осъществило Laiwu Taihe при обичайни търговски условия.

4.2. Дружества или групи дружества, на които не бе предоставено ТУПИ

- (25) В своите коментари към временния регламент някои страни изтъкнаха, че Канада не е подходяща държава аналог от гледна точка на факта, че Съединените американски щати (САЩ) наскоро са започнали антидъмпингова процедура във връзка с вноса на лимонена киселина с произход от различни държави, между които и Канада. Поради тази причина Тайланд бе отново предложен като алтернативна държава аналог. Същевременно при анализа се установи, че докато антидъмпинговите мерки във връзка с лимонената киселина с произход от Канада не са били в сила през ПР, то по време на същия период е имало действащи антидъмпингови мерки за лимонената киселина с произход от Тайланд. Последните мерки са били наложени от Индия и са се състояли от фактически антидъмпингови мита от 374,36 USD/тон, които са изтекли едва през август 2007 г., т.е. два месеца след края на ПР. Поради тази причина и като се отчитат доводите, посочени в съображения 42 и 43 от временния регламент, и факта, че разследването на САЩ във връзка с лимонената киселина с произход от Канада е в ход към момента на приключване на настоящото разследване на Общността, се стига до заключение, че не е основателно да бъде предпочетен Тайланд пред Канада като държава аналог.
- (26) Съгласно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент нормалната стойност за производителите износители, посочени в съображение 11, на които не е предоставено ТУПИ, трябва да бъде установена на базата на цените или конструираната стойност в държавата аналог.

5. Експортна цена

- (27) За две дружества, които са подлежали на по-нататъшно разследване поради причините, указани в съображение 11, експортната цена бе установена по методиката, изложена в съображения 45—47 от временния регламент.
- (28) Тъй като никое дружество не представи коментари относно експортните цени, констатациите в съображения 45—47 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

6. Сравнение

- (29) В коментарите си към временния регламент и при оповестяването на окончателните заключения една група дружества оспори приспадането на фиктивна комисионна от продажбите, извършени чрез търговец в КНР, имайки предвид факта, че този търговец е бил неразделна част от групата. Бе установено, че търгуващото дружество е изпълнявало в действителност ролята на независим търговец и че икономическата форма на отношенията между двете дружества е била тази между принципал и агент. Бе установено също така, че търговецът не само е търгувал с продукти, произведени от свързани дружества, но и с произведения от независими производители продукти. Освен това въпросното дружество е продавало също директно на несвързани клиенти. Поради това твърдението бе отхвърлено и съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент бе извършена корекция въз основа на размера на разходите за реализация, общите и административните разходи и на печалбата на несвързаните вносители.

- (30) В коментарите си към временния регламент един производител износител изтъкна, че разходите за конвертиране на валути следва да не бъдат вземани под внимание, тъй като съгласно член 2, параграф 10, буква й) от основния регламент, на износителите се предоставят 60 дни, в рамките на които да отчетат устойчивото движение на валутните курсове през периода на разследване. Твърдението бе прието и дъмпинговият марж на производителя износител бе съответно коригиран.
- (31) Във временния регламент бе извършено приспадане от экспортната цена във връзка с неподлежащия на възстановяване ДДС върху экспортните продажби по силата на член 2, параграф 10, буква б) от основния регламент. Един производител износител изтъкна в коментарите си към временния регламент, че не е следвало да бъде извършвана подобна корекция на экспортната цена, тъй като член 2, параграф 10, буква б) от основния регламент се отнася единствено за нормалната стойност. Бе подчертано, че корекцията, предвидена в член 2, параграф 10, буква б) от основния регламент, е във връзка единствено с изчисляването на нормалната стойност. В действителност горепосоченото приспадане от экспортната цена произтича и следва да бъде извършено съгласно член 2, параграф 10, буква к) от основния регламент. При разглеждане на това твърдение бе установено, че е направена техническа грешка при изчисляване на корекцията за въпросното дружество и че същата грешка е допусната и по отношение на други дружества. Тези неточности бяха коригирани, вследствие на което се получи леко намаление в дъмпинговите маржове, които преди това бяха изчислени за тези дружества.
- (32) При разглеждане на посоченото в съображение 31 твърдение бе установено, че необходимата корекция не е била извършена за едно дружество, на което бе предоставено индивидуално третиране. Това бе коригирано и доведе до леко увеличение на дъмпинговия марж за това дружество.
- (33) При липсата на каквито и да е други коментари по отношение на сравнението и с изключение на измененията, посочени в съображения 30, 31 и 32, съображения 48—50 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

7. Дъмпингов марж

- (34) За две дружества, които подлежаха на по-нататъшно разследване поради причините, указани в съображение 11, дъмпинговият марж бе установен по същата методика, изложена в съображение 51 от временния регламент. Едно дружество, което не представи отговори на въпросника и не подлежеше на по-нататъшно разследване, както е изложено в съображение 11, е считано за несъдействащо дружество и констатациите са основани на фактите, които са на разположение в съответствие с член 18, параграф 1 от основния регламент. В

този случай и от гледна точка на високото равнище на съдействие, посочено в съображение 19 от временния регламент, на дружеството бе предоставен най-високият дъмпингов марж, установен по отношение на всички останали дружества.

- (35) Дъмпинговите маржове на всички дружества, които са индивидуално разследвани по време на временния етап, бяха преизчислени, така че да бъдат коригирани посочените в съображения 30, 31 и 32 неточности. При това преизчисление се стигна до леки корекции на дъмпинговите маржове.
- (36) При липсата на каквато и да е нова информация заключенията в съображение 53 от временния регламент относно равнището на съдействие се потвърждават окончателно с настоящия регламент.
- (37) На тази основа окончателните дъмпингови маржове, изразени като процент от цената CIF на границата на Общността, без платено мито, са, както следва:

Дружество	Окончателен дъмпингов марж (%)
Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd.	58,1
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	19,1
RZBC Co.Ltd	59,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd.	59,8
TTCA Co., Ltd	57,1
Yixing Union Biochemical Co. Ltd.	55,7
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd.	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd.	53,5
Всички останали дружества	59,8

Д. ВРЕДА

1. Продукция на Общността и производство на Общността

- (38) Някои заинтересовани страни изтъкнаха, че SA Citrique Belge NV е прекратило производството след ПР и единствено е търгувало с разглеждания продукт, внасян от свързаното с него дружество в КНР (DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd.), и твърдяха, че поради тази причина SA Citrique Belge NV не следва да бъде част от производството на Общността. Това твърдение обаче не бе подкрепено от каквито и да е доказателства и от данните, предоставени от SA Citrique Belge NV, е видно, че дружеството е продължило производството.

(39) Една заинтересована страна също така изрази несъгласие, че в съображение 56 от временния регламент е била посочена само част от вноса на SA Citrique Belge NV от свързания с него китайски производител през ПР. Тази страна изтъкна, че тенденцията на целия внос на производството на Общността от свързани и несвързани дружества следва да бъде представяна за целия разглеждан период, тъй като вносът съставлява важен фактор за оценката на продукцията на Общността и оттам — за заключението относно наличието на вреда. При разследването се установи, че през целия разглеждан период вносът на производството на Общността е бил незначителен, т.е. между 1 % и 6 % от продукцията (дава се диапазон от стойности поради съображения за поверителност). Поради тази причина доводът следва да бъде отхвърлен и съображения 55—58 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

2. Потребление на Общността

(40) Тъй като не е получена никаква нова и потвърдена с доказателства информация във връзка с потреблението на Общността, съображения 59 и 60 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

3. Внос от разглежданата държава

а) Обем и пазарен дял на разглеждания внос, цени на вноса

(41) По отношение на обема на вноса, пазарния дял и цените не бе установена, нито получена каквато и да е нова и потвърдена с доказателства информация и поради тази причина, и при липсата на каквито и да е твърдения или доводи от заинтересованите страни във връзка с обема и цените на разглеждания внос, съображения 61—63 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

б) Подбиване на цените

(42) За да бъдат сравнени разглежданият продукт и производената от производството на Общността лимонена киселина на еднакво ниво на търговия, на временния етап от разследването бе направена корекция (включително разходите за реализация, общите и административните разходи) за несвързаните вносители при изчисляването на подбиването на цените и допълнително — корекция за разходи за специално третиране, направени от вносителите в Общността за разделяне на определени количества от разглеждания продукт преди последваща продажба. Същевременно, поради леко изменение във връзка с данните относно корекцията въз основа на нивото на търговия, среднопретегленият марж на подбиване на цените, изчислен и установен на ниво от 17,42 %, бе преразгледан и намален на 16,54 %.

(43) След оповестяването на окончателните заключения един производител от Общността изтъкна, че корекциите въз основа на нивото на търговия следва също така да бъдат извършени във връзка с продажбите на производството на Общността, т.е., че следва да бъдат взети под внимание

неговите продажби, извършени чрез търговци. В това отношение следва да се отбележи, че корекция въз основа на нивото на търговия бе извършена за продажните цени на производството на Общността преди сравняването им с цените на вноса на разглеждания продукт.

(44) Посоченият производител от Общността поиска също така да се прилага и за сходния продукт корекцията за разходи за специално третиране за разделяне на определени количества от разглеждания продукт. Същевременно това искане не бе подкрепено с данни относно конкретните разходи, направени от този производител от Общността, и поради тази причина не може да бъде прието. С оглед на предходното, съображение 64 от временния регламент се потвърждава окончателно с настоящия регламент.

4. Състояние на производството на Общността

а) Общи наблюдения

(45) Някои заинтересовани страни изтъкнаха, че Комисията не е анализираща задълбочено всички показатели за вредата и поради тази причина не е била установена адекватна и пълна връзка между състоянието на производството на Общността и вноса от КНР. По-специално, бе изтъкнато, че не е имало оценка на положителното развитие на определени показатели за вредата. Следва да се отбележи, че дори и някои показатели за вредата да са регистрирали положително развитие, което бе подчертано в съображение 79 от временния регламент, общото положение показва влошаване на състоянието на производството на Общността. Умереното подобрене по отношение на продукцията, производствения капацитет, използването на капацитета, обема на продажбите и равнищата на единичните цени, както и увеличената икономическа ефективност, описани в съображение 76 от временния регламент, отразяват усилията на производителите от Общността да останат конкурентоспособни през целия разглеждан период и да се възползват от увеличеното потребление. Същевременно, както бе посочено в съображение 68 от временния регламент, въпреки тези усилия производството на Общността е отбелязало спад от 5 процентни пункта (т.е. от 54 % на 49 %) в своя пазарен дял, които основно бяха заети от дъмпинговия внос на ниски цени от КНР. Като влошаващ състоянието фактор се посочва също така фактът, че производството на Общността е могло да очаква да заеме част от пазарния дял, притежаван от тримата производители на лимонена киселина от Общността, които са прекратили дейността си през 2004 г. Но обратно на тези очаквания производството на Общността не е успяло да привлече клиентите на тези трима производители от ЕО, нито да се възползва от увеличеното потребление. Значителната загуба на пазарен дял, съчетана с очевидно влошаване на финансовите показатели, т.е. рентабилност, възвръщаемост на инвестициите и парични потоци, показват, че общото състояние на производството на Общността се е влошавало през разглеждания период, за да достигне до най-критичната си точка през ПР. Освен това, намаляването на складовите наличности не може да бъде разглеждано като положително развитие на състоянието на производството на Общността в този случай, тъй като това не е достоверен показател, имайки предвид естеството на продукта, което не позволява дългосрочно складиране.

б) *Инвестиции и способност за привличане на капитали*

- (46) Една заинтересована страна изтъкна, че макар инвестициите да не са постоянни в тази сфера, те съществено следват определени инвестиционни цикли. Дори и при нормални пазарни условия да не може да се очаква със сигурност, че всяка година ще се извършват значителни инвестиции, фактът, че през разглеждания период никой от двамата оставащи производители от Общността не е направил каквато и да е значителна инвестиция се счита за признак за това, че ниската рентабилност (от 2006 г. тя стана отрицателна) не е дала възможност да бъдат извършени по-значителни инвестиции. Поради тази причина се смята, че в този случай размерът на инвестициите е особено показателен за вредата.
- (47) На последно място, трябва да бъде разгледана способността на производителите от Общността да привличат капитали. В това отношение разследването установи, че двамата производители от Общността са изпитали затруднения при привличането на капитали поради влошаването на бизнес климата във връзка с лимонената киселина.
- (48) Една заинтересована страна изтъкна, че жалбоподателят е бил най-малко в състояние да привлича капитал за други продукти, тъй като през февруари 2007 г. е съобщил за строежа на нов завод за глюкоза. В тази връзка се отбелязва, че обхватът на разследването се ограничава до способността за привличане на капитали по отношение на разглеждания продукт, в случая лимонена киселина, и изглежда, че финансовото състояние на производството на Общността е оказало отрицателно въздействие върху нея.
- (49) Въз основа на гореизложеното, заключението от съображение 72 от временния регламент във връзка с инвестициите на производството на Общността се потвърждава окончателно с настоящия регламент.

в) *Рентабилност и възвращаемост на инвестициите*

- (50) Една заинтересована страна изтъква, че констатациите в съображение 73 от временния регламент не могат да бъдат равнени със счетоводните документи на двамата производители от Общността, по-специално, че няма документ, от който да са видни споменатите извънредни разходи за реструктуриране. В тази връзка се отбелязва, че през разглеждания период извънредният резултат на един производител от Общността до голяма степен е бил засегнат от реструктурирането, което е представено в счетоводните документи било в разходната част, било в приходната, в зависимост дали се е касало за добавянето или освобождаването на резерви, и от дивидентите, изплатени на дружеството майка в Швейцария. Поради

тази причина изглеждаше по-целесъобразно да се използва по-скоро оперативният резултат като база за анализа на вредата, отколкото нетната печалба.

- (51) Същата страна изтъкна, че глобата за антиконкурентно поведение, наложена през 2005 г. на двете дружества майки на производителите от Общността, може да е оказала въздействие върху размера на печалбата на производството на Общността. Всякакви последици от глобата (добавянето и освобождаването на резерви) са били записани като извънреден резултат. Както е посочено в съображение 50, оперативният резултат е бил използван като показател за вредата в настоящата процедура. Поради това не е било възможно наложената на производителите от Общността глоба да окаже въздействие върху рентабилността, използвана в анализа на вредата. Освен това следва да се отбележи, че производството на Общността регистрираше загуби от 2006 г. до края на ПР. Поради тази причина представените във временния регламент тенденции се потвърждават окончателно с настоящия регламент.
- (52) Няколко заинтересовани страни подчертаха някои несъответствия между тенденцията във връзка с рентабилността и възвращаемостта на инвестициите. Действително, в противовес на рентабилността, която бе установена чрез изразяването на оперативната печалба от продажбите на сходния продукт, извършени на несвързани клиенти, като процент от оборота от тези продажби, възвращаемостта на инвестициите бе изчислена като нетна печалба в проценти от нетната счетоводна стойност на инвестициите. За да има последователност при изчисляването на всички показатели за вредата, изчисляването на възвращаемостта на инвестициите бе преразгледано въз основа на оперативната печалба в проценти от нетната счетоводна стойност на инвестициите. При това преразглеждане се достигна до следните стойности:

	2004 г.	2005 г.	2006 г.	ПР
Възвращаемост на общите инвестиции (индекс)	100	148	- 147	- 207

- (53) Коригираните стойности обаче следват същата тенденция и поради тази причина не водят до изменение на заключението в съображение 74 от временния регламент, което се потвърждава окончателно с настоящия регламент.

5. Заключение относно вредата

- (54) При липсата на каквато и да е нова и потвърдена с доказателства информация или доводи по отношение на продукцията, обема на продажбите, пазарните дялове, единичните продажни цени, складовите наличности,

паричните потоци, заетостта, производителността, заплатите и стойностите на дъмпинговия марж, констатациите в съображения 66—71, 73 и 75—78 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент. Освен това, при коригирането на стойностите за възвращаемостта на инвестициите не се стигна до изменение на тенденциите, посочени в съображения 73 и 74 от временния регламент. Поради горепосоченото и предвид очевидното влошаване на финансовите показатели като рентабилност, възвращаемост на инвестициите и парични потоци, съчетани със значителна загуба на пазарен дял, заключението в съображение 81 от временния регламент за значителна вреда, нанесена на производството на Общността, се потвърждава окончателно с настоящия регламент.

Е. ПРИЧИННО-СЛЕДСТВЕНА ВРЪЗКА

1. Въздействие на дъмпинговия внос

- (55) Както беше посочено в съображение 42, се стигна до окончателно заключение, че през ПР средните цени на вноса от КНР са подбивали средните цени на производството на Общността. Вследствие на лека корекция в стойностите при изчисленията, средният марж на подбиване бе определен на нивото от 16,54 %. Лекото намаление при корекцията не може да окаже въздействие върху заключенията относно последиците от дъмпинговия внос, изложени в съображения 83—85 от временния регламент, които се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

2. Въздействие на други фактори

а) Вреда в резултат на собствени действия

- (56) Някои вносители изтъкнаха, че производството на Общността е претърпяло вреда в резултат на собствените си действия, тъй като е следвало стратегия, при която цената е била по-важна от обема, т.е. продажби единствено в горния сегмент на пазара, като се е въздържало от производство и продажби на продукта за долния сегмент. Същите вносители считат, че това е причината, поради която производството на Общността не е могло да се възползва от увеличеното търсене на лимонена киселина в долния сегмент и така е загубило пазарен дял и е влошило финансовите си резултати. При разследването обаче се установи, че както разглежданият продукт, така и сходният продукт са основно използвани в едни и същи приложения и са в конкуренция в рамките на еднакви сегменти (вж. съображение 9), с изключение на една пазарна ниша, представляваща малка част от европейския пазарен дял на лимонена киселина, която е била заета почти изцяло от производството на Общността. При разследването несъмнено се установи, че производството на Общността е имало присъствие и в долния сегмент на пазара. Поради тази причина доводът следва да бъде отхвърлен.
- (57) Освен това някои заинтересовани страни смятаха липсата на каквито и да е инвестиции през разглеждания период и особено в годините, през които производството на

Общността е постигало по-добри резултати, т.е. през 2004—2005 г., като фактор, допринесъл за загубата на пазарен дял и впоследствие — за влошаване на състоянието му. При разследването се установи, че производството на Общността не е функционирано с пълния си капацитет и използването на капацитета е било стабилно през разглеждания период. Поради тази причина увеличението на продукцията е било възможно при по-голямо търсене, без извършване на допълнителни инвестиции. И не само това — предвид недостатъчната рентабилност (станала дори отрицателна) на производството на Общността, т.е. под целевата печалба през разглеждания период — е счетено, че отказът от значителни инвестиции в производството на сходния продукт е икономически обосновано бизнес решение. Поради горепосоченото този довод не е убедителен и следва да бъде отхвърлен.

б) Увеличение в разходите за суровини, повишаване на цените на енергията

- (58) Почти всички заинтересовани страни отново изтъкнаха твърденията си, че всяка установена вреда се дължи на реформата на пазара на захарта и последващото премахване през 2006 г. на възстановяванията при производство и/или повишаването на цените на енергията.
- (59) Една заинтересована страна изтъкна, че в годишния отчет за 2007 г. на един производител на Общността е било посочено, че достъпът до суровини е бил ограничен поради европейския режим за захарта, което е довело до по-високи разходи. В тази връзка се отбелязва, че посоченият производител от Общността не използва захар като основна суровина, а меласи, както е изложено в съображение 89 от временния регламент, които никога не са подлежали на възстановявания при производство. Увеличението на разходите за меласи обаче не е било съществено и е съответствало на увеличението на световните пазарни цени на захарта. Що се отнася до състоянието на другия производител от Общността, за който е дадена подробна информация в съображения 90—94 от временния регламент, не е получена нова или потвърдена с доказателства информация или доводи. Общото заключение от съображение 93, а именно, че реформата на пазара на захарта не е имала значително въздействие върху състоянието на производството на Общността, се потвърждава окончателно с настоящия регламент.
- (60) Същата заинтересована страна изтъкна, че е имало връзка между цените на захарта и производството на биогорива, както това бе потвърдено в проучване на Комисията „Причините за кризата с цените на храните“⁽¹⁾. В това отношение се отбелязва, че Комисията, както вече е посочено в съображение 98 от временния регламент,

⁽¹⁾ Европейска комисия „Причините за кризата с цените на храните: захар“, 20 май 2008 г., http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/perspevct/foodprice/sugar_en.pdf

има достъп до данните за разходите на двамата производители от Общността и така бе в състояние да анализира конкретните разходи на тези производители за суровини във връзка с производството на лимонена киселина. Поради тази причина всякаква възможна връзка между цените на захарта и производството на биогорива бе разследвана и отчетена при оценката на въздействието на реформата на пазара на захарта на ЕС и увеличаването на производството на биогорива. На тази основа може да се заключи и се потвърждава окончателно с настоящия регламент, че тези фактори не са имали значително въздействие върху установената вреда, която е понесена от производството на Общността.

(61) Освен това трябва да се уточни, че каквото и да е увеличение на разходите във връзка с меласите, захарта или глюкозата, или енергията, което бе изтъкнато във временния регламент (вж. съображения 93 и 96 от него), не е причината за вредата, понесена от производството на Общността, тъй като при нормални пазарни условия производството на Общността би могло да отрази поне до известна степен тези увеличени разходи в цените за клиентите си. Въпреки това, при разследването се установи, че увеличаването на дъмпинговия внос е подбило значително цените на производството на Общността. По такъв начин, както бе посочено в съображение 84 от временния регламент, е имало намаление на цените и производството на Общността е било в състояние да отрази в цените за клиентите си единствено част от увеличението на собствените си разходи, което е довело до влошаване на финансовото му състояние и последващи загуби на пазарен дял.

(62) Накрая трябва да се посочи, че при разследването се установи, че разходите за производство на лимонена киселина в КНР също са се увеличили. Тези увеличени разходи обаче не са довели до повишаване на продажните цени, а обратно — единичните продажни цени дори са намалели с 6 процентни пункта през разглеждания период, както е посочено в съображение 63 от временния регламент.

(63) Предвид горепосоченото твърденията следва да бъдат отхвърлени и съображения 88—99 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

в) Ценови картел на производството на Общността

(64) Някои заинтересовани страни отново изтъкнаха, че загубите на пазарен дял за европейските производители е било вследствие на техните действия, тъй като картелът за лимонената киселина (1991—1995 г.), в който са участвали както жалбоподателят, така и другият европейски производител, е бил причината за

голямото увеличаване на вноса на лимонена киселина от КНР. Това твърдение не бе подкрепено с допълнителни доказателства и поради тази причина не доведе до изменение на заключенията в съображение 100 от временния регламент, че голямото увеличение на дъмпинговия внос се е наблюдавало няколко години, след като картелът е спрял да съществува.

(65) Въз основа на горепосоченото се прави окончателно заключение, че последиците от антиконкурентните практики, в които производството на Общността е участвало, не са допринесли за значителната вреда, понесена от производството на Общността.

г) Валутни колебания

(66) Някои заинтересовани страни отново изтъкнаха, че спадът на цените на лимонената киселина от КНР по време на ПР до голяма степен се е дължал на неблагоприятния обменен курс на американския долар спрямо еврото, на факта, че цените на лимонената киселина на световните пазари по принцип са в американски долари и на трудността за коригирането на цените, които обикновено се договарят ежегодно според актуалното състояние на валутния пазар.

(67) Припомня се, че в съображение 104 от временния регламент въздействието на каквито и да е валутни колебания е сметено за незначително, тъй като дори и обезценяването на американския долар спрямо еврото между 2004 г. и ПР (4,97 %, като размерът е уточнен след прецизиране на временните изчисления) да бъде напълно пренебрегнато, все още щеше да е налице подбиване на цените с повече от 10 %.

(68) С оглед на предходното се потвърждава окончателно, че поскъпването на еврото спрямо американския долар не е било такова, че да прекъсне причинно-следствената връзка между установената вреда, нанесена на производството на Общността, и разглеждания внос, и поради тази причина твърдението следва да отхвърлено.

3. Заключение относно причинно-следствената връзка

(69) При липсата на каквато и да е последваща нова и потвърдена с доказателства информация или доводи, съображения 82—110 от временния регламент се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

(70) Предвид горепосоченото се потвърждава окончателно с настоящия регламент временната констатация за наличие на причинно-следствена връзка между значителната вреда, понесена от производството на Общността, и дъмпинговия внос от КНР.

Ж. ИНТЕРЕС НА ОБЩНОСТТА

1. Развитие след периода на разследване

(71) Както от определени производители от Общността, така и от съдействащите производители износители и вносители бяха получени коментари по отношение на необходимостта да се вземат под внимание някои важни аспекти на развитието след ПР. Отбелязва се, че в съответствие с член 6, параграф 1 от основния регламент по принцип не следва да се взема под внимание информация, отнасяща се до дъмпинга и вредата във времето след периода на разследването. Същевременно, с оглед на изложеното в съображения 119 и 129 от временния регламент и по изключение бе сметнено за необходимо да бъдат събрани данни и информация за времето след юни 2007 г. до юли 2008 г.

(72) Някои заинтересовани страни изтъкнаха, че налагането на мерките е ненужно, тъй като рентабилността на производството на Общността е достигнала високи нива след ПР благодарение на значителното увеличение на цените и на факта, че пазарът е използвал собствените си механизми за регулиране. През ПР е имало доказателства за дъмпинг и вреда, като тази вреда е била причинена в значителна степен от намалението на цените в резултат на дъмпинговия внос. От статистическите данни за вноса е видно средно увеличение на китайските продажни цени от само 12 % след ПР. В сравнение с подбиването от 16,54 % през ПР е ясно, че това увеличение не е достатъчно, тъй като няма да даде възможност на производството на Общността да увеличи продажните си цени до устойчиво ниво, без да поеме риска от загуба на още клиенти при липса на антидъмпингови мерки. Относно равнището на цените на производството на Общността бе установено, че производството на Общността е успяло умерено да увеличи цените си от първото тримесечие на 2008 г., което изглежда е подобрило финансовото му състояние. Тези увеличения на цените обаче са в тясна времева връзка със започването на настоящата процедура и поради тази причина изглежда, че състоянието на производството на Общността може да се е подобрило поради вероятността от налагането на антидъмпингови мерки спрямо вноса от КНР. Поради това бе заключено, че на пазара няма саморегулиране или то е било недостатъчно, за да може да се приеме, че налагането на мерките не е необходимо. Поради горепосоченото този довод следва да се отхвърли.

2. Интерес на производството на Общността

(73) При липсата на каквато и да е нова и потвърдена с доказателства информация или доводи във връзка с интереса на Общността, с настоящия регламент се потвърждават окончателно заключенията от съображения 112—115 от временния регламент по отношение на интереса на производството на Общността.

3. Конкуренция и сигурност на доставките

(74) Повечето от заинтересованите страни отново изтъкнаха, че налагането на мерките значително ще намали конкуренцията на европейския пазар и ще създаде двуполусно положение на пазара. Счита се обаче, че с оглед на силната позиция на производителите износители от КНР, която са заели на пазара през последните години, налагането на мерките няма да ги накара да напуснат пазара на Общността, а по-скоро ще има за резултат възстановяването на условията на лоялна конкуренция, даващи възможност на производството на Общността и на производителите износители от КНР да се конкурират при равни условия. Освен това е възможно разумно увеличение на цените на пазара на Общността да привлече повече внос от други трети държави със собствено производство като Израел и Южна Америка, които вероятно ще проявят по-слаб интерес към износ на пазар, който бележи спад в цените.

(75) От друга страна, в случай че не се наложат антидъмпингови мерки, не може да се изключи вероятността производството на Общността да трябва да прекрати своето производство в рамките на тази конкретна стопанска дейност, което би довело до точно противоположното състояние на пазара, т.е. до господстващо положение на вноса от КНР.

(76) Повечето от заинтересованите страни изтъкнаха също така, че ако вносът от КНР се преустанови поради налагането на мерките, сигурността на доставките ще бъде поставена под заплаха, тъй като производството на Общността няма да е в състояние да удовлетвори търсенето на пазара на ЕС, дори и ако двамата производители осъществяват дейност при стопроцентово оползотворяване на капацитета си. Това ще бъде усложнено от факта, че се очаква търсенето на лимонена киселина дори да се увеличи поради Регламент (ЕО) № 648/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно детергентите⁽¹⁾. В посочения регламент Комисията поема задължението да проведе преразглеждане във връзка с използването на фосфати в детергентите и, въз основа на резултатите, да представи предложение за целесъобразно действие. В рамките на това си задължение Комисията представи доклад, но все още не е предложила действие. Същевременно, дори и ако фосфатите са напълно забранени в сектора на детергенти, техните основни заместители са зеолитите и само в по-малка степен — лимонената киселина.

(77) Освен това няколко факта опровергават хипотезата, че вносът от КНР ще се преустанови:

— от статистическите данни за вноса е видно, че вносът от КНР се е увеличил със 17 % през дванайсетте месеца след ПР, като от друга страна, след налагането на временните мерки, той остана на съществено равнище, изглеждайки достатъчен с оглед гарантиране на сигурността на доставките в ЕС,

⁽¹⁾ ОВ L 104, 8.4.2004 г., стр. 1.

— при разследването се установи определен свръхкапацитет на някои производители износители в КНР, което е показател за това, че вносът от КНР на пазара на ЕС няма да се преустанови, по-специално ако САЩ наложат мерки срещу КНР в рамките на своето антидъмпингово разследване.

(78) Освен това производството на Общността съобщи за приемането на подходящи мерки за увеличаване на производствения си капацитет. Жалбоподателят също съобщи за значително увеличение на производствения си капацитет. В съответствие с прессъобщението от юли 2008 г. всички тези допълнителни капацитети следва да бъдат изцяло на разположение от средата на 2009 г., като първото увеличение ще бъде налице още през януари 2009 г. Това следва наистина да допринесе за удовлетворяване на търсенето в ЕС. Отбелязва се също така, че през август 2008 г. другият производител от Общността съобщи, че ще затвори производствения си обект в КНР не по-късно от първото тримесечие на 2009 г. и ще съсредоточи дейността си в своя производствен обект в Общността.

(79) Освен това, по-атраaktivни цени на пазара на ЕС вероятно ще доведат до увеличение на вноса от трети държави и изглежда, че при наличието на тези алтернативни източници доставките ще са по-добре осигурени, отколкото ако ползвателите са зависими единствено от лимонената киселина от КНР. Така например през 12-те месеца след ПР вносът от Израел се е увеличил с 30 %.

(80) Поради тази причина изглежда, че налагането на мерките няма да доведе до оттеглянето от пазара на производителите износители от КНР, а по-скоро ще възстанови условията на лоялна конкуренция при сигурни алтернативни източници за доставки.

4. Интерес на несвързаните вносители

(81) Някои заинтересовани страни изтъкнаха, че поради съставянето на представителна извадка Комисията е получила единствено резултатите за най-големите вносители в Европа, като по този начин липсва информация за последните от налагането на митата върху огромната част от малките и средните вносители. Въпреки това никоя страна не изказа възражения срещу избраната представителна извадка и поради това тя се счита за представителна за всички вносители.

(82) Поради факта, че лимонената киселина представлява средно само 1 % от общите приходи на вносителите, се очаква, че последните от налагането на антидъмпинговото мито ще се отразят слабо върху общите финансови резултати на дружествата.

(83) При липсата на каквито и да е последващи коментари от вносителите, с настоящия регламент се потвърждават окончателно заключенията от съображения 116—120 от временния регламент.

5. Интерес на ползвателите

(84) След временния етап Комисията постави акцента при разследването върху възможното въздействие на мерките върху ползвателите. За целта бе изискана допълнителна информация от ползвателите и националите сдружения и бе извършена допълнителна проверка в обекта на един ползвател от Общността.

(85) Получената информация потвърждава временната констатация, основаваща се на дадените от ползвателите непълни отговори на въпросника, както е посочено в съображения 121 и 122 от временния регламент, че влиянието на лимонената киселина върху общите производствени разходи на ползвателите е сравнително умерено. Макар делът на лимонената киселина в производствените разходи на ползвателите да зависи по принцип от продукта, беше установено, че най-общо той варира между 1 % и 20 %. Горепосочената допълнителна информация също потвърди временните констатации, че мито на равнището на маржа на подбиване на цените би имало много ограничено въздействие върху производствените разходи на съдействащите ползватели. След оповестяването на окончателните заключения двама от основните промишлени ползватели на лимонена киселина изтъкнаха, че съдържанието на лимонена киселина в някои от продуктите им е високо и поради тази причина митата ще имат значителен ефект върху тях. Най-напред следва да се отбележи, че двамата ползватели произвеждат широка гама от продукти, в които лимонената киселина се използва в различни съотношения. На второ място, въз основа на представените данни не може да се установи със сигурност, че тези ползватели продават преимуществено тези продукти, за които разходите за лимонена киселина са по-значителни. На последно място този довод не бе подкрепен от последващи допълнителни данни. Поради тази причина доводът не може да бъде приет.

6. Заключение за интереса на Общността

(86) Горепосоченият допълнителен анализ във връзка с интереса на вносителите и ползвателите в Общността не доведе до изменение във временните заключения в това отношение. Дори и в някои случаи тежестта да трябва да се поеме изцяло от вносителя/ползвателя, във всеки случай отрицателното финансово въздействие върху него няма да е значително. На тази основа се счита, че заключенията относно интереса на Общността, така както са представени във временния регламент, не се променят. Поради това и при липсата на каквито и да е коментари заключенията се потвърждават окончателно с настоящия регламент.

3. ОКОНЧАТЕЛНИ МЕРКИ

1. Степен на отстраняване на вредата

(87) Няколко заинтересовани страни оспориха временно използваното равнище на маржа на печалбата и изтъкнаха, че 9-процентната печалба е твърде висока, привеждайки като довод факта, че през разглеждания период производството на Общността никога не е достигнало до такова равнище на печалба. Подчертава се, че в действителност само един производител от Общността е достигнал до такова равнище на печалба и то във времето, в което не е бил налице дъмпинг, а именно през 2001 г., докато останалите производители от Общността не са успели. Поради тази причина използваната методика за определяне на степента на отстраняване на вредата бе преразгледана и бе сметнено за по-целесъобразно да се използва като марж на печалба среднопретегленият марж на печалба, който е достигнат от двамата европейски производители през 2001 г., а именно 6 %.

(88) Въз основа на горепосоченото се стига до заключение, че е основателно производството на Общността да очаква да реализира марж на печалба преди данъчното облагане от 6 %, ако няма дъмпингов внос, и този марж беше използван в окончателните констатации.

(89) Цените на вноса от КНР през ПР бяха сравнени с цената, която не нанася вреда, на сходния продукт, продаван от производството на Общността на общностния пазар. Цената, която не нанася вреда, е получена чрез коригиране на продажните цени на производството на Общността с цел отразяване на маржа на печалбата, така както е преразгледан сега. Разликата от това сравнение, изразена като процент от общата стойност CIF, възлизаше от 8,3 % до 42,7 % за всяко дружество, т.е. по-малко от установения дъмпингов марж, с изключение на едно дружество.

2. Окончателни мерки

(90) С оглед на заключенията, направени по отношение на дъмпинга, вредата, причинно-следствената връзка и интереса на Общността, и в съответствие с член 9, параграф 4 от основния регламент следва да се наложи окончателно антидъмпингово мито на равнището на по-малкия от установените маржове (дъмпингов марж или марж на вредата) съгласно правилото за по-ниското мито. В този случай митническата ставка съответно следва да бъде определена на равнището на установената вреда.

(91) На базата на горепосоченото окончателните мита следва да бъдат:

Производител износител	Предложено антидъмпингово мито (%)
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd	35,7
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	8,3
RZBC Co. Ltd.	36,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd.	36,8
TTCA Co., Ltd.	42,7
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	32,6
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	33,8
Всички останали дружества	42,7

3. Форма на мерките

(92) В хода на разследването шестима производители износители от КНР предложиха приемливи ценови гаранции в съответствие с член 8, параграф 1 от основния регламент.

(93) С Решение 2008/899/ЕО⁽¹⁾ Комисията прие горепосочените предложения за гаранции. Съветът приема, че предложенията за гаранции премахват вредоносното въздействие на дъмпинга и ограничават в достатъчна степен опасността от заобикаляне.

(94) С цел да се даде възможност на Комисията и на митническите органи да наблюдават ефективно спазването на гаранциите от страна на дружествата при подаването на декларацията за допускане за свободно обращение пред съответния митнически орган, освобождаването от антидъмпингово мито се извършва, при условие че: i) е представена фактура за гаранцията, която е търговска фактура, съдържаща най-малко посочените в приложението данни и декларацията по него; ii) внесените стоки са произведени, превозени и фактурирани от посочените дружества директно на първия независим клиент в Общността, и iii) декларираниите и представени пред митническите органи стоки отговарят точно на описанието във фактурата за гаранцията. Когато гореопределените условия не са изпълнени, съответното антидъмпингово мито се налага при приемането на декларацията за допускане за свободно обращение.

⁽¹⁾ Вж. страница 62 от настоящия брой на Официален вестник.

- (95) Когато съгласно член 8, параграф 9 от основния регламент Комисията оттегли приемането на гаранция вследствие на нарушение във връзка с определени сделки и обяви съответните фактури за гаранцията за невалидни, митническо задължение възниква в момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение по тези сделки.
- (96) Вносителите следва да имат предвид, че като нормален търговски риск митническо задължение може да възникне в момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, както е описано в съображения 94 и 95, дори и Комисията да е приела гаранция, предложена от производителя, от когото вносителите пряко или непряко купуват.
- (97) Съгласно член 14, параграф 7 от основния регламент митническите органи следва да уведомят без забавяне Комисията при наличие на основания да се счита, че гаранцията е нарушена.
- (98) Предвид горепосочените причини гаранциите, предложени от производителите износители, се считат за приемливи от Комисията и разглежданите дружества бяха информирани за основните обстоятелства, съображения и задължения, на които се основава приемането.
- (99) В случай на нарушение или оттегляне на гаранциите или в случай на оттегляне на приемането им от страна на Комисията, антидъмпинговото мито, наложено от Съвета в съответствие с член 9, параграф 4 от основния регламент, автоматично се прилага в съответствие с член 8, параграф 9 от него.

И. ОКОНЧАТЕЛНО СЪБИРАНЕ НА ВРЕМЕННОТО МИТО

- (100) С оглед на степента на установения дъмпингов марж и предвид равнището на вредата, причинена на производството на Общността, се счита за необходимо сумите, представени като обезпечение във връзка с временното мито, наложено с временния регламент, да се съберат окончателно до размера на сумата на наложените окончателни мита. Тъй като окончателните митнически ставки са по-ниски от временните митнически ставки, сумите, представени като временно обезпечение и превишаващи окончателната ставка на антидъмпинговото мито, следва да бъдат освободени,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Налага се окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина и тринатриев цитрат дихидрат с кодове

по КН 2918 14 00 и ex 2918 15 00 (код по ТАРИК 2918 15 00 10) и с произход от Китайската народна република.

2. Ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложима за нетната цена франко граница на Общността преди обмитяване, се установява за продуктите по параграф 1 и произведени от посочените по-долу дружества, както следва:

Дружество	Антидъмпингово мито (%)	Допълнителен код по ТАРИК
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd — № 73, Daqing Road, Bengbu City 233010, Anhui Province, PRC	35,7	A874
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd — West Side of Jincheng Bridge, Wuxi 214024, Jiangsu province, PRC	8,3	A875
RZBC Co., Ltd — № 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province, PRC	36,8	A876
RZBC (Juxian) Co., Ltd, West Wing, Chenyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandong Province, PRC	36,8	A877
TTCA Co., Ltd. — West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province, PRC	42,7	A878
Yixing Union Biochemical Co., Ltd — Economic Development Zone Yixing City 214203, Jiangsu Province, PRC	32,6	A879
Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd, № 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandong Province, PRC	6,6	A880
Weifang Ensign Industry Co., Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandong Province, PRC	33,8	A882
Всички останали дружества	42,7	A999

3. Независимо от разпоредбите на параграф 1 окончателното антидъмпингово мито не се прилага за внесените стоки, допуснати за свободно обращение в съответствие с член 2.

4. Освен ако не е посочено друго, се прилагат действащите разпоредби относно митата.

Член 2

1. Внесените стоки, декларирани за допускане за свободно обращение, фактурирани от дружествата, от които Комисията е приела гаранции и чиито наименования са посочени в Решение 2008/899/ЕО, подлежащо на периодични изменения, се освобождават от антидмпинговото мито по член 1, при условие че:

- а) са произведени, превозени и фактурирани от посочените дружества директно на първия независим клиент в Общността; и
- б) са придружени от фактура за гаранцията, която представлява търговска фактура, съдържаща най-малкото данните и декларацията по приложението към настоящия регламент; и
- в) декларираните и представени пред митническите органи стоки съответстват точно на описанието във фактурата за гаранцията.

2. Митническо задължение възниква в момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, когато:

- а) по отношение на внесените стоки, описани в параграф 1, е установено, че едно или повече от изброените в посочения параграф условия не са изпълнени; или
- б) Комисията оттегли приемането на гаранцията съгласно член 8, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 384/96, с регламент или решение, което се отнася до конкретни сделки, и обяви съответните фактури за гаранция за невалидни.

Член 3

Сумите, представени като обезпечение във връзка с временното антидмпингово мито по Регламент (ЕО) № 488/2008, се събират окончателно, като се прилага ставката на окончателното мито, наложено съгласно член 1 от настоящия регламент. Сумите, представени като обезпечение и превишаващи размера на окончателното мито, се освобождават.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 1 декември 2008 година.

За Съвета
Председател
H. NOVELLI

ПРИЛОЖЕНИЕ

Следните данни се посочват в търговската фактура, във връзка с продажбите, извършвани от дружествата в Общността, на стоки, които са предмет на гаранцията:

1. Заглавието „ТЪРГОВСКА ФАКТУРА ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СТОКИ, КОИТО СА ПРЕДМЕТ НА ГАРАНЦИЯ“.
2. Наименование на дружеството, издаващо търговската фактура.
3. Номер на търговската фактура.
4. Дата на издаване на търговската фактура.
5. Допълнителен код по ТАРИК, под който трябва да се извърши митническото освобождаване на границата на Общността на посочените във фактурата стоки.
6. Точно описание на стоките, включително:
 - код на продукта (PCN), използван за целите на гаранцията,
 - ясно описание на стоките, отговарящи на съответния PCN,
 - код на продукта на дружеството (CPC),
 - код по ТАРИК,
 - количество (в тонове).
7. Описание на условията за продажба, включително:
 - цена на тон,
 - условия на плащане,
 - условия за доставка,
 - общ размер на отстъпките и рабатите.
8. Наименование на дружеството, действало като вносител в Общността, на което е издадена директно от дружеството търговската фактура във връзка със стоки, които са предмет на гаранция.
9. Име на служителя на дружеството, издало търговската фактура, и следната подписана декларация:

„Долуподписаният(та) удостоверявам, че продажбата за директен износ в Европейската общност на стоките по настоящата фактура се извършва в обхвата и при условията на гаранцията, предложена от [ДРУЖЕСТВО] и приета от Европейската комисия с Решение 2008/899/ЕО. Декларирам, че информацията в настоящата фактура е пълна и вярна.“

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1194/2008 НА КОМИСИЯТА**от 2 декември 2008 година****за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 3 декември 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

*Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	MA	56,3
	TR	106,2
	ZZ	81,3
0707 00 05	JO	167,2
	MA	59,1
	TR	146,5
	ZZ	124,3
0709 90 70	JO	230,6
	MA	71,0
	TR	108,7
	ZZ	136,8
0805 10 20	BR	44,6
	TR	57,3
	ZA	44,6
	ZZ	48,8
0805 20 10	MA	65,0
	TR	65,0
	ZZ	65,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	49,2
	IL	74,6
	TR	60,2
	ZZ	61,3
0805 50 10	MA	64,0
	TR	61,7
	ZA	79,4
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	73,2
	MK	33,4
	US	110,9
	ZA	114,6
0808 20 50	ZZ	81,4
	CN	49,8
	TR	103,0
	US	147,8
	ZZ	100,2

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1195/2008 НА КОМИСИЯТА**от 2 декември 2008 година****одобрение на неминимални промени в спецификацията на наименование, вписано в Регистъра на защитените наименования за произход и на защитените географски указания („Scottish Farmed Salmon“ (ЗГУ))**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни ⁽¹⁾, и по-специално член 7, параграф 4, първа алинея от него,

като има предвид, че:

- (1) По силата на член 9, параграф 1, първа алинея и в съответствие с член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 510/2006 Комисията разгледа заявката на Обединеното кралство за одобрение на промени в спецификацията на защитеното географско указание „Scottish Farmed Salmon“, регистрирано съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2400/96 на Комисията ⁽²⁾, изменен с Регламент (ЕО) № 1437/2004 ⁽³⁾.

- (2) Тъй като по смисъла на член 9 от Регламент (ЕО) № 510/2006 въпросните промени не са минимални, Комисията публикува заявката за промени в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽⁴⁾ в съответствие с член 6, параграф 2, първа алинея от посочения регламент. Комисията не получи никакви възражения съгласно член 7 от Регламент (ЕО) № 510/2006 и следователно промените следва да бъдат одобрени,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Одобряват се промените в спецификацията, публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, относно наименованието, посочено в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2008 година.

За Комисията
Mariann FISCHER BOEL
Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 327, 18.12.1996 г., стр. 11.

⁽³⁾ ОВ L 265, 12.8.2004 г., стр. 3.

⁽⁴⁾ ОВ C 76, 27.3.2008 г., стр. 28.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Предназначени за консумация от човека земеделски продукти, посочени в приложение I към Договора:

Клас 1.7 Пресни риба, мекотели и ракообразни и продукти от тях

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

„Scottish Farmed Salmon“ (ЗГУ)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1196/2008 НА КОМИСИЯТА

от 2 декември 2008 година

за определяне на коефициентите, приложими към изнасяните под формата на шотландско уиски (Scotch whisky) зърнени култури за периода 2008/2009 година

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾, и по-специално член 162, параграф 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1670/2006 на Комисията от 10 ноември 2006 г. за определяне на някои подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1784/2003 на Съвета във връзка с определянето и предоставянето на коригирани възстановявания по отношение на зърнени култури, изнасяни под формата на някои спиртни напитки ⁽²⁾, и по-специално член 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1670/2006 количествата зърнени култури, отговарящи на изискванията за възстановяване, са количествата, които са поставени под контрол и дестилирани, претеглени с коефициент, който се определя ежегодно за съответната държава-членка. Този коефициент изразява съотношението между общо изнесените количества и общо търгуваните количества от съответната спиртна напитка въз основа на тенденцията, наблюдавана в измененията на тези количества по време на броя години, отговарящ на средния период на отлежаване на съответната спиртна напитка.
- (2) Въз основа на предоставените от Обединеното кралство данни за периода от 1 януари до 31 декември 2007 г. този среден период на отлежаване през 2007 г. е бил осем години за шотландското уиски (Scotch whisky).

(3) Целесъобразно е следователно да се определят коефициентите за периода от 1 октомври 2008 г. до 30 септември 2009 г.

(4) Член 10 от протокол 3 към Споразумението за Европейското икономическо пространство изключва предоставянето на възстановявания при износ, предназначен за Лихтенщайн, Исландия и Норвегия. Освен това Общността сключи споразумения с някои трети държави, които съдържат клаузи за премахване на възстановяванията при износ. Поради това и на основание член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1670/2006 е целесъобразно да се вземат под внимание тези съображения при изчисляване на коефициента за периода 2008/2009 година,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За периода от 1 октомври 2008 г. до 30 септември 2009 г. коефициентите, посочени в член 4 от Регламент (ЕО) № 1670/2006, които са приложими за използваните в Обединеното кралство зърнени култури за производство на шотландско уиски (Scotch whisky), са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 октомври 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2008 година.

За Комисията
Mariann FISCHER BOEL
Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 312, 11.11.2006 г., стр. 33.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Коефициенти, приложими в Обединеното кралство

Период на прилагане	Приложим коефициент	
	за преработения в малц ечемик, използван за производство на малцово уиски	за зърнените култури, използвани за производство на уиски от зърно
От 1 октомври 2008 г. до 30 септември 2009 г.	0,235	0,234

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1197/2008 НА КОМИСИЯТА**от 1 декември 2008 година****за забрана на риболова на мерлуза във води на ЕО от зони Па и IV от страна на съдове под флага на Нидерландия**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството⁽¹⁾, и по-специално член 26, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2847/93 на Съвета от 12 октомври 1993 г. относно установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството⁽²⁾, и по-специално член 21, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 40/2008 на Съвета от 16 януари 2008 г. относно установяване на възможностите за риболов за 2008 г. и свързаните с тях условия на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Общността и за корабите на Общността във води, които подлежат на ограничения на улова⁽³⁾, определя квотите за 2008 година.
- (2) Съгласно получената от Комисията информация с улова на посочения в приложението към настоящия регламент рибен запас от страна на риболовни съдове, плаващи под флага на или регистрирани в посочената в същото приложение държава-членка, е изчерпана отпуснатата за 2008 г. квота.

- (3) Следователно е необходимо да се забрани риболовът на този рибен запас, както и неговото съхраняване на борда, трансбордиране и разтоварване на суша,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изчерпване на квотата

Квотата за риболов на посочения в приложението към настоящия регламент рибен запас, отпусната за 2008 г. на определената в същото приложение държава-членка, се счита за изчерпана към датата, посочена в същото приложение.

Член 2

Забрани

Забранява се риболовът на посочения в приложението към настоящия регламент рибен запас от страна на риболовни съдове, плаващи под флага на или регистрирани в посочената в същото приложение държава-членка, считано от указаната в приложението дата. Забраняват се също и задържането на борда, трансбордирането или разтоварването на суша на този рибен запас, уловен от горепосочените риболовни съдове след тази дата.

Член 3

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 1 декември 2008 година.

За Комисията

Fokion FOTIADIS

Генерален директор на Генерална дирекция „Морско дело и рибарство“

⁽¹⁾ ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

⁽²⁾ ОВ L 261, 20.10.1993 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 19, 23.1.2008 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

№	63/T&Q
Държава-членка	NDL
Запас	НКЕ/2АС4-С
Вид	Мерлуза (<i>Merluccius merluccius</i>)
Зона	води на ЕО от зони IIa и IV
Дата	9.10.2008 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1198/2008 НА КОМИСИЯТА**от 1 декември 2008 година****за забрана на риболова на гренландска камбала в зона 3LMNO на NAFO от страна на съдове под флага на Естония**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството⁽¹⁾, и по-специално член 26, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2847/93 на Съвета от 12 октомври 1993 г. относно установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството⁽²⁾, и по-специално член 21, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 40/2008 на Съвета от 16 януари 2008 г. относно установяване на възможностите за риболов за 2008 г. и свързаните с тях условия на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Общността и за корабите на Общността във води, които подлежат на ограничения на улова⁽³⁾, определя квотите за 2008 година.
- (2) Съгласно получената от Комисията информация с улова на посочения в приложението към настоящия регламент рибен запас от страна на риболовни съдове, плаващи под флага на или регистрирани в посочената в същото приложение държава-членка, е изчерпана отпуснатата за 2008 г. квота.

- (3) Следователно е необходимо да се забрани риболовът на този рибен запас, както и неговото задържане на борда, трансбордиране и разтоварване на суша,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изчерпване на квотата

Квотата за риболов на посочения в приложението към настоящия регламент рибен запас, отпусната за 2008 г. на определената в същото приложение държава-членка, се счита за изчерпана към датата, посочена в същото приложение.

Член 2

Забрани

Забранява се риболовът на посочения в приложението към настоящия регламент рибен запас от страна на риболовни съдове, плаващи под флага на или регистрирани в посочената в същото приложение държава-членка, считано от указаната в приложението дата. Забраняват се също и задържането на борда, трансбордирането или разтоварването на суша на този рибен запас, уловен от горепосочените риболовни съдове след тази дата.

Член 3

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 1 декември 2008 година.

За Комисията

Fokion FOTIADIS

Генерален директор на Генерална дирекция „Морско дело и рибарство“

⁽¹⁾ ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

⁽²⁾ ОВ L 261, 20.10.1993 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 19, 23.1.2008 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

№	52/T&Q
Държава-членка	EST
Запас	GHL/N3LMNO
Вид	Гренландска камбала (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Зона	3LMNO на NAFO
Дата	18.9.2008 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1199/2008 НА КОМИСИЯТА**от 2 декември 2008 година****относно издаването на лицензии за внос на чесън за подпериода от 1 март до 31 май 2009 година**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1301/2006 на Комисията от 31 август 2006 година за определяне на общи правила за управление на тарифните квоти за внос на земеделски продукти, които се управляват чрез система на лицензии за внос ⁽²⁾, и по-специално член 7, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 341/2007 на Комисията ⁽³⁾ предвижда откриването на тарифни квоти и определя тяхното управление, а също така въвежда система за лицензии за внос и сертификати за произход за чесън и други селскостопански продукти, внесени от трети страни.
- (2) Количествата, за които през първите пет работни дни след 15-ото число на ноември 2008 година традиционните и новите вносители са подали заявления за лицензии „А“,

съгласно член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 341/2007, надвишават допустимите количества за продукти, произхождащи от Китай, Аржентина, и всички трети страни, различни от Китай и Аржентина.

- (3) Необходимо е също така, съгласно член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1301/2006, да се установи в каква степен могат да бъдат удовлетворени заявленията за лицензии „А“, изпратени до Комисията не по-късно от края на ноември 2008 съгласно член 12 от Регламент (ЕО) № 341/2007,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Заявленията за лицензии за внос „А“, подадени през първите пет работни дни след 15-ото число на ноември 2008 година, съгласно член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 341/2007, и изпратени на Комисията не по-късно от края на ноември 2008, се удовлетворяват според процентите на заявените количества, посочени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 238, 1.9.2006 г., стр. 13.

⁽³⁾ ОВ L 90, 30.3.2007 г., стр. 12.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Произход	Пореден номер	Коефициент на разпределение
Аржентина		
— Традиционни вносители	09.4104	78,613107 %
— Нови вносители	09.4099	1,125730 %
Китай		
— Традиционни вносители	09.4105	22,581466 %
— Нови вносители	09.4100	0,460126 %
Други трети страни		
— Традиционни вносители	09.4106	100 %
— Нови вносители	09.4102	18,349317 %

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1200/2008 НА КОМИСИЯТА**от 2 декември 2008 година****за изменение на Регламент (ЕО) № 1186/2008 за определяне на вносните мита в сектора на зърнените култури, считано от 1 декември 2008 година**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1249/96 на Комисията от 28 юни 1996 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1766/92 на Съвета по отношение на вносните мита в сектора на зърнените култури ⁽²⁾, и по-специално член 2, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) Вносните мита в сектора на зърнените култури, приложими от 1 декември 2008 година, са определени в Регламент (ЕО) № 1186/2008 на Комисията ⁽³⁾.

- (2) Тъй като изчислената средна стойност на вносните мита се различава с 5 EUR/t от определеното мито, следва да се извърши съответно индексирание на вносните мита, определени с Регламент (ЕО) № 1186/2008.

- (3) Следователно е необходимо Регламент (ЕО) № 1186/2008 да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложения I и II към Регламент (ЕО) № 1186/2008 се заменят с текста в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 3 декември 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 161, 29.6.1996 г., стр. 125.

⁽³⁾ ОВ L 319, 29.11.2008 г., стр. 56.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Вносни мита за продуктите, посочени в член 136, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, приложими от 3 декември 2008 година

Код по КН	Описание на стоките	Вносно мито ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	ПШЕНИЦА твърда висококачествена	0,00
	със средно качество	0,00
	с ниско качество	0,00
1001 90 91	ПШЕНИЦА мека, за посев	0,00
ex 1001 90 99	ПШЕНИЦА мека висококачествена, различна от тази за посев	0,00
1002 00 00	РЪЖ	35,10
1005 10 90	ЦАРЕВИЦА за посев, различна от хибридна	27,72
1005 90 00	ЦАРЕВИЦА, различна от тази за посев ⁽²⁾	27,72
1007 00 90	СОРГО на зърна, различно от хибрид за посев	35,10

⁽¹⁾ За стоките, пристигащи в Общността през Атлантическия океан или през Суецкия канал, вносителят може, прилагайки член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1249/96, да се ползва от намаление на митата със:

- 3 EUR/t, ако пристанището на разтоварване се намира в Средиземно море,
- 2 EUR/t, ако пристанището на разтоварване се намира в Дания, Естония, Ирландия, Литва, Латвия, Полша, Финландия, Швеция, Обединеното кралство или на атлантическия бряг на Иберийския полуостров.

⁽²⁾ Вносителят може да ползва фиксирано намаление от 24 EUR/t, когато са изпълнени условията, установени в член 2, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1249/96.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Елементи за изчисляване на митата, определени в приложение I

28.11.2008-1.12.2008

1. Средни стойности за референтния период, посочен в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1249/96:

(EUR/t)

	Мека пшеница ⁽¹⁾	Царевица	Твърда пшеница, висококачествена	Твърда пшеница със средно качество ⁽²⁾	Твърда пшеница с ниско качество ⁽³⁾	Ечемик
Борса	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Котировка	190,56	108,51	—	—	—	—
Цена SAF САЩ	—	—	241,10	231,10	211,10	114,32
Премия за Залива	—	10,79	—	—	—	—
Премия за Големите езера	27,27	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Позитивна премия от 14 EUR/t инкорпорирано (член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1249/96).⁽²⁾ Негативна премия от 10 EUR/t (член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1249/96).⁽³⁾ Негативна премия от 30 EUR/t (член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1249/96).

2. Средни стойности за референтния период, посочен в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1249/96:

Разходи за навло: Мексикански залив–Ротердам: 11,45 EUR/t

Разходи за навло: Големите езера–Ротердам: 8,98 EUR/t

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/102/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 19 ноември 2008 година

за изменение на Директива 79/409/ЕИО на Съвета относно опазването на дивите птици по отношение на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 79/409/ЕИО на Съвета ⁽³⁾ предвижда приемането на някои мерки в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 19.8.2008 г., стр. 46.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 8 юли 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 27 октомври 2008 г.

⁽³⁾ ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

(2) Решение 1999/468/ЕО е изменено с Решение 2006/512/ЕО на Съвета ⁽⁵⁾, което въведе процедура по регулиране с контрол за приемане на мерки от общ характер и предназначени да изменят несъществени елементи на основен акт, приет в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора, включително чрез отмяна на някои от тези елементи или чрез допълване на акта с нови несъществени елементи.

(3) В съответствие с декларацията на Европейския парламент, Съвета и Комисията ⁽⁶⁾ относно Решение 2006/512/ЕО, за да бъде приложима процедурата на регулиране с контрол към актовете, приети съгласно процедурата, посочена в член 251 от Договора, които са вече в сила, те трябва да бъдат адаптирани в съответствие с приложимите процедури.

(4) На Комисията следва да се предостави по-специално правомощието да измени някои приложения към Директива 79/409/ЕИО в светлината на научния и техническия напредък. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от Директива 79/409/ЕИО, включително чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

(5) Директива 79/409/ЕИО следва да бъде съответно изменена.

(6) Тъй като измененията на Директива 79/409/ЕИО, внесени с настоящата директива, са технически по своя характер и се отнасят единствено до процедурите на комитет, не е необходимо тяхното транспониране в националното законодателство на държавите-членки. Следователно не е необходимо предвиждането на разпоредби за тази цел,

⁽⁵⁾ ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11.

⁽⁶⁾ ОВ С 255, 21.10.2006 г., стр. 1.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 79/409/ЕИО се изменя, както следва:

1. Член 15 се заменя със следния текст:

„Член 15

Приемат се измененията, които са необходими за адаптирането към техническия и научния напредък на приложения I и V и измененията, посочени в член 6, параграф 4, втора алинея. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 17, параграф 2.“

2. Член 17 се заменя със следното:

„Член 17

1. Комисията се подпомага от Комитет за адаптиране към техническия и научния напредък.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.“

Член 2

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 19 ноември 2008 година.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател

J.-P. JOUYET

ДИРЕКТИВА 2008/106/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 19 ноември 2008 година****относно минималното ниво на обучение на морските лица (преработена)****(текст от значение за ЕИП)**

- ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,
- като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 80, параграф 2 от него,
- като взеха предвид предложението на Комисията,
- като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,
- след консултация с Комитета на регионите,
- в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,
- като имат предвид, че:
- (1) Директива 2001/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно минималната степен на обучение на морските лица ⁽³⁾ е била неколккратно и съществено изменяна ⁽⁴⁾. Понастоящем, предвид внасянето на нови изменения в посочената директива, е желателно, с цел постигане на яснота, съответните разпоредби да бъдат преработени.
- (2) Действията, предприети на общностно равнище в областта на морската безопасност и на предотвратяване на замърсяването на морето, следва да бъдат в съответствие с правилата и нормите, приети на международно равнище.
- (3) За да се запази, поддържа и развива нивото на знания и умения в морския сектор в Общността, е важно да се обръща подходящо внимание на морското обучение и на статуса на морските лица в Общността.
- (4) ОВ С 151, 17.6.2008 г., стр. 35.
- (5) Становище на Европейския парламент от 17 юни 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 20 октомври 2008 г.
- (6) ОВ L 136, 18.5.2001 г., стр. 17.
- (7) Вж. приложение III, част А.
- (4) В интерес на морската безопасност следва да се осигури съответствие на нивата на обучението за предоставяне на свидетелства за професионална компетентност на морските лица.
- (5) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации ⁽⁵⁾ се прилага по отношение на морските професии, уредени с настоящата директива. Тя ще допринесе за улесняване спазването на задълженията по Договора за премахване на пречките пред свободното движение на хора и услуги между държавите-членки.
- (6) Взаимното признаване на дипломите и свидетелствата, предвидено с Директива 2005/36/ЕО, не гарантира винаги уеднаквено ниво на обучение за всички морски лица, служещи на борда на кораби, плаващи под знамето на държава-членка. Това обаче е от първостепенно значение за морската безопасност.
- (7) Следователно е много важно да се определи минималното ниво на обучение на морските лица в Общността. Това ниво следва да се основава на вече установени норми за обучение на международно равнище, например Конвенцията за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците на Международната морска организация (ММО), 1978 г. (Конвенция STCW), така както е ревизирана през 1995 г. Всички държави-членки са страни по тази конвенция.
- (8) Държавите-членки може да установят норми, по-строги от минималните норми, определени с Конвенцията STCW и настоящата директива.
- (9) Правилата на Конвенцията STCW, които са приложени към настоящата директива, следва да се допълнят със задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците (Кодекса STCW). Част Б от Кодекса STCW съдържа препоръчителни ръководства, предназначени да подпомогнат страните по Конвенцията STCW и лицата, които участват в изпълнението, прилагането или принудителното изпълнение на тези мерки, да осигурят пълното действие на Конвенцията по еднообразен начин.
- (5) ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

- (10) За да се подобрят морската безопасност и предотвратяването на замърсяването на морето, с настоящата директива, в съответствие с Конвенцията STCW, следва да се предвидят разпоредби относно минималните периоди на почивка на вахтения персонал. Тези разпоредби следва да се прилагат, без да се засягат разпоредбите на Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ЕССА) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) ⁽¹⁾.
- (11) Държавите-членки следва да приемат и прилагат конкретни мерки за предотвратяване и санкциониране на практиките на измама, свързани със свидетелства за правоспособност, както и да полагат усилия в рамките на ММО за постигане на строги и изпълними споразумения за борбата с подобни практики по целия свят.
- (12) За да се подобри морската безопасност и за да се предотвратят загубите на човешки живот и замърсяването на морето, следва да се подобри комуникацията между членовете на екипажите на корабите, плаващи във водите на Общността.
- (13) Персоналът на пътнически кораби, определен да помага на пътниците в извънредни ситуации, следва да може да осъществява комуникация с пътниците.
- (14) Екипажи, служещи на борда на танкери, които превозват вредни или замърсяващи околната среда товари, следва да са способни да действат ефективно за предотвратяване на произшествия и при извънредни ситуации. От първостепенно значение е между капитана, членовете на командния състав и членовете на редовия състав да се установи подходяща връзка за комуникация, която да отговаря на изискванията на настоящата директива.
- (15) Необходимо е да се гарантира, че нивото на компетентност на морските лица, които притежават свидетелства, издадени от трети държави, и които служат на борда на кораби на Общността, съответства на нивото, което се изисква съгласно Конвенцията STCW. Настоящата директива следва да установи процедурите и общите критерии за признаване от държавите-членки на свидетелства, издадени от трети държави въз основа на изискванията за обучение и освидетелстване, така както са договорени в рамките на Конвенцията STCW.
- (16) В интерес на морската безопасност държавите-членки следва да признават квалификации, доказващи изискваното ниво на обучение, само когато те са издадени от страни или от името на страни по Конвенцията STCW, за които Комитетът по морска безопасност на ММО (КМБ) е установил, че са прилагали и продължават да прилагат изцяло нормите, установени от Конвенцията. Докато КМБ успее да осъществи тази проверка, е необходима процедура за предварително признаване на свидетелствата.
- (17) Следва да се организира, когато това е подходящо, проверка на морските училища, на програмите и курсовете на обучение. Следва да се установят критерии за такава проверка.
- (18) Комисията следва да бъде подпомагана от комитет при изпълнение на дейностите, свързани с признаването на свидетелствата, издадени от центрове за обучение или администрации на трети държави.
- (19) Европейската агенция за морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, следва да подпомага Комисията при проверките във връзка със спазването от държавите-членки на изискванията, предвидени в настоящата директива.
- (20) От държавите-членки, в качеството им на административни органи в пристанищата, се изисква да подобрят морската безопасност и предотвратяването на замърсяването във водите на Общността, като извършват приоритетно проверки на корабите, които плават под знамето на трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, като по този начин гарантират, че корабите, които плават под знамето на трета държава, не се ползват от по-благоприятно третиране.
- (21) Целесъобразно е в настоящата директива да се включат разпоредби, отнасящи се до държавния пристанищен контрол, докато бъде изменена Директива 95/21/ЕО на Съвета относно държавния пристанищен контрол по отношение на кораби ⁽³⁾ с цел да бъдат прехвърлени в посочената директива разпоредбите, отнасящи се до държавния пристанищен контрол, които са включени в настоящата директива.
- (22) Необходимо е да се предвидят процедури за адаптиране на настоящата директива към измененията на международните конвенции и кодекси.
- (23) Мерките, необходими за изпълнение на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁴⁾.
- (24) По-специално на Комисията следва да се предостави правомощието да изменя настоящата директива, за да приложи, за целите на настоящата директива, последващите изменения на някои международни кодекси и всяко друго относимо изменение на общностното законодателство. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, те следва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (25) Новите елементи, внесени в настоящата директива, се отнасят единствено до процедурите на комитета. Следователно не е необходимо транспонирането им от държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33.

⁽²⁾ ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 157, 7.7.1995 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

(26) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, които са посочени в приложение III, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Определения

За целите на настоящата директива:

1. „капитан“ означава лице, което командва кораб;
2. „лице от командния състав“ означава член на екипажа, с изключение на капитана, назначен на тази длъжност в съответствие с националните законови или подзаконови разпоредби или, когато няма такова назначение — съгласно колективен договор или обичайна практика;
3. „помощник-капитан“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава II от приложение I;
4. „старши помощник-капитан“ означава лицето от командния състав, непосредствено следващо по длъжност капитана, на което се възлага командването на кораба в случай на неспособност на капитана;
5. „механик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава III от приложение I;
6. „главен механик“ означава старшия механик, който отговаря за главната пропульсивна уредба, както и за работата и поддръжката на механичните и електрическите системи на кораба;
7. „втори механик“ означава механик, следващ по длъжност главния механик, който носи отговорността за главната пропульсивна уредба, както и за работата и поддръжката на механичните и електрическите системи на кораба в случай на неспособност на главния механик;
8. „стажант-механик“ означава лице, което преминава обучение за механик и което е назначено на тази длъжност в съответствие с националните законови или подзаконови разпоредби;
9. „радиооператор“ означава лице, притежаващо надлежно свидетелство, издадено или признато от компетентните органи в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията;
10. „лице от редовия състав“ означава член на екипажа на кораба, който не е капитан или лице от командния състав;
11. „морски кораб“ означава кораб, различен от тези, които плават изключително по вътрешни водни пътища или защитени морски води, или разположени в близко съседство със защитени морски води или с райони, в които действат пристанищните правила;
12. „кораб, плаващ под знамето на държава-членка“ означава кораб, регистриран в държава-членка и плаващ под знамето на държава-членка в съответствие с нейното законодателство; корабите, които не отговарят на това определение, се смятат за кораби, плаващи под знамето на трета държава;
13. „крайбрежно плаване“ означава плаване край бреговете на държава-членка, така както е определено от тази държава-членка;
14. „пропульсивна мощност“ означава общата максимална пропульсивна мощност на цялата главна пропульсивна уредба на кораба, изразена в киловати и посочена в свидетелството за регистрация на кораба или в други официални документи;
15. „нефтен танкер“ означава кораб, построен и използван за превоз на нефт и нефтопродукти в насипно състояние;
16. „танкер химикаловоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на течни продукти, изброени в глава 17 от Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи опасни химически вещества и продукти в наливно състояние, в неговата актуализирана версия;
17. „танкер газовоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на втечени газове или други продукти, изброени в глава 19 от Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи втечени газове наливно, в неговата актуализирана версия;
18. „Правилник за радиосъобщенията“ означава преразгледания Правилник за радиосъобщенията, приет от Световната административна конференция по радиосъобщенията за морската подвижна служба, в неговата актуализирана версия;
19. „пътнически кораб“ означава морски кораб, превозващ повече от 12 пътници;
20. „риболовен кораб“ означава кораб, използван за улов на риба или на други живи морски ресурси;
21. „Конвенция STCW“ означава Конвенцията за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците, 1978 г., на Международната морска организация (ММО), както се прилага към съответните въпроси, като се имат предвид преходните разпоредби на член VII и правило I/15 от Конвенцията и включително, според случая, приложимите разпоредби на Кодекса STCW, като всички те се прилагат в техните актуализирани версии;
22. „задължения по радиослужба“ включва, в зависимост от случая, радиовахта, техническа поддръжка и ремонти, извършвани в съответствие с Правилника за радиосъобщенията, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, 1974 г. (SOLAS 74), и, по преценка на всяка държава-членка, съответните препоръки на ММО в техните актуализирани версии;

23. „ро-ро пътнически кораб“ означава пътнически кораб с товарни помещения или помещения от специална категория, както са определени в SOLAS 74 в нейната актуализирана версия;
24. „Кодекс STCW“ означава Кодекс за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта (Кодекс STCW), както е приет с Резолюция 2 от 1995 г. на Конференцията STCW на страните по конвенцията, в неговата актуализирана версия;
25. „функция“ означава съвкупност от задължения и отговорности, така както са уточнени в Кодекса STCW, необходими за експлоатация на кораба, за опазване човешкия живот на море или за опазването на морската среда;
26. „компания“ означава корабособственика или всяка друга организация или лице, като корабен оператор или безрбоут чартърор, на което корабособственикът е поверил отговорността за експлоатация на кораба и което при приемането на тази отговорност се е съгласило да поеме всички задължения и отговорности, произтичащи за компанията от настоящата директива;
27. „надлежно свидетелство“ означава свидетелство, издадено и потвърдено в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, което дава право на своя законен притежател да заема длъжност и да изпълнява предвидените функции с нивото на отговорност, посочено в свидетелството, на борда на кораб, който е от посочения вид, с посочените тонаж, мощност и вид на пропульсивната уредба, по време на конкретен рейс;
28. „плавателен стаж“ означава стаж на борда на кораб във връзка с издаването на свидетелство или друга квалификация;
29. „одобрен“ означава одобрен от държава-членка в съответствие с настоящата директива;
30. „трета държава“ означава държава, която не е държава-членка;
31. „месец“ означава календарен месец или тридесет дни, съставени от периоди с продължителност, по-малка от един месец.

Член 2

Приложно поле

Настоящата директива се прилага по отношение на морските лица, посочени в настоящата директива, които служат на борда на морски кораби, плаващи под знамето на държава-членка, с изключение на:

- а) военни кораби, помощни кораби на военноморския флот или други кораби, принадлежащи или експлоатирани от държава-членка и чиято дейност е изключително за правителствени нетърговски цели;
- б) риболовни кораби;

в) яхтите за спорт и развлечение, които не осъществяват търговска дейност;

г) кораби от дърво с примитивна конструкция.

Член 3

Обучение и освидетелстване

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че морските лица, които служат на борда на кораби, посочени в член 2, са получили обучение, което най-малкото отговаря на изискванията на Конвенцията STCW, установени в приложение I към настоящата директива, и притежават свидетелства, така както са определени в член 4, или надлежни свидетелства съгласно определението в член 1, точка 27.

2. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че членовете на екипажа, които трябва да притежават свидетелство в съответствие с правило III/10.4 от SOLAS 74, са обучени и освидетелствани в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

Член 4

Свидетелство

Свидетелство е всеки валиден документ без оглед на неговото наименование, издаден от или по пълномощие на компетентния орган на дадена държава-членка в съответствие с член 5 и с изискванията, установени в приложение I.

Член 5

Свидетелства и потвърждения

1. Свидетелствата се издават в съответствие с член 11.
2. Свидетелствата на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите се потвърждават от държавите-членки в съответствие с разпоредбите на настоящия член.
3. Свидетелствата се издават в съответствие с правило I/2, параграф 1 от Конвенцията STCW.
4. По отношение на радиооператорите държавите-членки могат:
- а) да включат допълнителни знания, изисквани от съответните правила, в изпита за издаване на свидетелство, отговарящо на изискванията на Правилника за радиосъобщенията; или
- б) да издадат отделно свидетелство, посочващо, че притежателят му има допълнителните знания, изисквани от съответните правила.
5. По преценка на държавата-членка потвържденията могат да бъдат включени в образеца на издаваните свидетелства, както е предвидено в раздел A-I/2 от Кодекса STCW. Ако потвържденията са включени, използваният образец съответства на този, предвиден в раздел A-I/2, параграф 1. Ако потвържденията са издадени по друг начин, използваният образец на потвържденията съответства на този, предвиден в параграф 2 от посочения раздел. Потвържденията се издават в съответствие с член VI, параграф 2 от Конвенцията STCW.

6. Държава-членка, която признава свидетелство съгласно процедурата, предвидена в член 19, параграф 2, издава потвърждение на това свидетелство, за да удостовери признането. Използваният образец на потвърждение съответства на този, предвиден в раздел A-1/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

7. Потвържденията, посочени в параграфи 5 и 6:

- a) може да бъдат издавани като отделни документи;
- б) имат уникален номер, с изключение на потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелство, които могат да имат същия номер като съответното свидетелство, при условие че този номер е уникален; и
- в) престават да са валидни, когато срокът на действие на потвърденото свидетелство изтече или свидетелството бъде отнето, действието му бъде спряно или то бъде отменено от държавата-членка или третата държава, която го е издала, и във всички случаи с изтичане на петгодишен срок от датата на издаването им.

8. Длъжността, на която притежателят на свидетелство има право да служи на борда, се посочва върху образца на потвърждението със същите изрази като използваните в приложимите изисквания на съответната държава-членка относно надеждното комплектоване на кораба с екипаж.

9. Държавите-членки може да използват образец, различен от този, който е даден в раздел A-1/2 от Кодекса STCW, при условие че използваният образец съдържа най-малкото изискваната информация, изписана с латински букви и арабски цифри, като се вземат предвид вариантите, разрешени съгласно раздел A-1/2.

10. При спазване на член 19, параграф 7 оригиналът на всяко свидетелство, което се изисква съгласно настоящата директива, следва да се намира на борда на кораба, на който служи неговият притежател.

Член 6

Изисквания във връзка с обучението

Обучението, което се изисква съгласно член 3, се предоставя под форма, която дава възможност да се придобият теоретичните знания и практическите умения, предвидени в приложение I, по-специално що се отнася до използването на спасителни средства и противопожарно оборудване, и която е била одобрена от компетентния орган или институция, посочени от всяка държава-членка.

Член 7

Ръководни принципи за крайбрежното плаване

1. Когато дават определение на крайбрежно плаване, държавите-членки не налагат на морските лица, които служат на борда на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на друга държава-членка или на друга страна по Конвенцията STCW и които осъществяват такова плаване, изисквания във връзка с обучението, опита или свидетелствата, по-строги от тези, които налагат на морските лица, служещи на борда на кораби, на които е разрешено да плават под тяхното собствено знаме. Държавите-членки в никакъв случай не налагат на морските лица, които служат на борда на кораб, плаващ под

знамето на друга държава-членка или на друга страна по Конвенцията STCW, изисквания, по-строги от изискванията съгласно настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване.

2. По отношение на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на държава-членка, които извършват редовно крайбрежно плаване край бреговете на друга държава-членка или на друга страна по Конвенцията STCW, държавата-членка, под чието знаме на кораба е разрешено да плава, налага на морските лица, служещи на борда на тези кораби, изисквания по отношение на обучението, опита и свидетелствата, най-малкото еднакви с тези, които са наложени от държавата-членка или от страната по Конвенцията STCW, край чиито брегове корабът осъществява плаване, при условие че те не са по-строги от изискванията на настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване. Морските лица, които служат на кораб, който осъществява плаване, надвишавашо определеното като крайбрежно плаване в държава-членка и навлиза във води, които не са обхванати от това определение, следва да отговарят на съответните изисквания на настоящата директива.

3. Държава-членка може да даде възможност на кораб, на който е разрешено да плава под нейното знаме, да се ползва от разпоредбите на настоящата директива, които се отнасят до крайбрежното плаване, в случай че корабът осъществява редовно плаване край бреговете на държава, която не е страна по Конвенцията STCW, или крайбрежно плаване, както е определено от посочената държава-членка.

4. Когато вземат решение относно определението на крайбрежно плаване и до условията за образование и обучение, които се изискват в тази област в съответствие с изискванията на параграфи 1, 2 и 3, държавите-членки съобщават на Комисията приетите от тях разпоредби в подробности.

Член 8

Предотвратяване на измама и други незаконни практики

1. Държавите-членки вземат и прилагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики, засягащи процеса на освидетелстване или свидетелствата, издавани и потвърждавани от техните компетентни органи, и предвиждат санкции, които са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Държавите-членки определят националните органи, компетентни да разкриват и да се борят срещу измамите и другите незаконни практики и да обменят информация с компетентните органи на други държави-членки и на трети държави във връзка с освидетелстването на морски лица.

Държавите-членки незабавно информират другите държави-членки и Комисията за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

Държавите-членки незабавно информират всички трети държави, с които са сключили споразумение съгласно правило I/10, параграф 1.2 от Конвенцията STCW, за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

3. По искане на приемашата държава-членка компетентните органи на друга държава-членка потвърждават или опровергават писмено истинността на свидетелствата на морските лица, съответните потвърждения или всякакъв друг документ, доказващ обучение, издадени от тази друга държава-членка.

Член 9

Санкции или дисциплинарни мерки

1. Държавите-членки установяват необходимите ред и процедури за извършването на безпристрастно разследване, когато е било съобщено за какъвто и да е случай на некомпетентност, на действие или бездействие, които биха могли да застрашат пряко безопасността на човешкия живот или на имуществото на море или в морската среда и които са били извършени от притежатели на свидетелства или потвърждения, издадени от тази държава-членка във връзка с изпълнение на задълженията, свързани с тези свидетелства, както и за отнемане, спиране на действието или отмяна на тези свидетелства по такава причина и за предотвратяване на измами.

2. Всяка държава-членка предвижда санкциите или дисциплинарните мерки, които се налагат в случаите, когато разпоредбите на нейното национално законодателство, привеждащи в действие настоящата директива, не са били спазени по отношение на кораби, на които е разрешено да плават под нейното знаме, или на морски лица, надлежно освидетелствани от тази държава-членка.

3. Такива санкции и дисциплинарни мерки се предвиждат и прилагат, по-специално когато:

- а) компания или капитан е наел лице, което не притежава свидетелството, изисквано съгласно настоящата директива;
- б) капитан е позволил лице, което не притежава необходимото свидетелство или валидно привилегировано разрешение или което не притежава документа, изискван съгласно член 19, параграф 7, да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива следва да се изпълняват от лице, притежавашо надлежно свидетелство; или
- в) лице е получило чрез измама или с подправени документи назначение, за да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива следва да се изпълняват от лице, което притежава свидетелство или привилегировано разрешение.

4. Държавите-членки, под чиято юрисдикция се намират която и да е компания или лице, за които има сериозни основания да се смята, че са отговорни или са знаели за очевидно неспазване на настоящата директива, както е посочено в параграф 3, си сътрудничат с всяка държава-членка или с всяка друга страна по Конвенцията STCW, която ги уведоми за намерението си да образува производство в рамките на своята юрисдикция.

Член 10

Норми за качество

1. Всяка държава-членка гарантира, че:

- а) всички дейности по обучението, оценяването на компетентността, освидетелстването, потвърждаването и продължаването, осъществявани от упълномощени от нея неправителствени агенции или структури, са предмет на непрекъснат контрол в рамките на система от норми за качество, за да може да се осигури постигането на определените цели, включително и тези, отнасящи се до квалификацията и опита на инструкторите и на оценителите;
- б) когато държавни агенции или структури изпълняват такива дейности, съществува система от норми за качество;
- в) целите на образованието и обучението и свързаните с тях норми за компетентност, които следва да бъдат постигнати, са ясно определени, както и че са определени нивото на знанията, на разбирането и на уменията, съответстващи на изпитите и оценяването, изисквани съгласно Конвенцията STCW;
- г) приложното поле на нормите за качество включва управлението на системите за освидетелстване, всички курсове и програми за обучение, изпитите и оценяването, извършвани от всяка държава-членка или по нейно пълномощие, както и квалификацията и опита, които се изискват от инструкторите и оценителите, като се имат предвид принципите, системите, контролът и вътрешните проверки за осигуряване на качеството, които са били установени, за да се гарантира постигането на определените цели.

Целите и свързаните с тях норми за качество, посочени в първа алинея, буква в), могат да бъдат определени отделно за различните курсове и програми за обучение и обхващат управлението на системата за освидетелстване.

2. Държавите-членки също гарантират, че през интервали от време, които не надвишават пет години, от квалифицирани лица, които не извършват посочените дейности, се извършва независимо оценяване на дейностите по придобиване и оценяване на знанията, разбирането, уменията и компетентността, както и на управлението на системата за освидетелстване, за да се провери дали:

- а) всички вътрешни мерки за контрол на управлението и наблюдение и допълнителните мерки са съобразени с предвидените правила и документираните процедури и дали те гарантират постигането на определените цели;
- б) резултатите от всяко независимо оценяване се документират и се довеждат до знанието на отговорните лица в оценяваната област;
- в) се вземат своевременни мерки за отстраняване на пропуските.

3. Доклад за всяко оценяване, извършено съгласно параграф 2, се съобщава от държавата-членка на Комисията в шестмесечен срок от датата на извършване на оценяването.

Член 11

Норми за здравословна годност — издаване и регистриране на свидетелствата

1. Държавите-членки определят нормите, на които трябва да отговарят морските лица по отношение на здравословната им годност, по-специално що се отнася до зрението и слуха.

2. Държавите-членки следят свидетелствата да бъдат издавани само на кандидати, които отговарят на изискванията на настоящия член.

3. Кандидатите за свидетелство доказват по задоволителен начин:

- a) своята самоличност;
- б) че са на възраст, не по-малка от предвиденото в правилата в приложение I, приложими за исканото свидетелство;
- в) че отговарят на нормите за здравословна годност, установени от държавата-членка, по-специално що се отнася до зрението и слуха, и че притежават валиден документ, удостоверяващ тяхната здравословна годност, издаден от лекар, притежаващ необходимата квалификация, признат от компетентния орган на държавата-членка;
- г) че са преминали предвидените в правилата в приложение I плавателен стаж и всяко друго задължително обучение, свързано с исканото свидетелство;
- д) че отговарят на нормите за компетентност, предвидени в правилата в приложение I за длъжностите, функциите и нивата, които трябва да бъдат посочени в потвърждението на свидетелството.

4. Държавите-членки се задължават:

- a) да поддържат един или повече регистри за всички свидетелства и потвърждения за капитани и лица от командния състав и, в зависимост от случая, за лица от редовия състав, които са издадени и които са с изтекъл срок на действие, продължена валидност, със спряно действие, отнети или обявени за изгубени или унищожени, както и за издадените привилегирани разрешения;
- б) да предоставят сведения за статуса на тези свидетелства, потвърждения и привилегирани разрешения на другите държави-членки или на другите страни по Конвенцията STCW и на компаниите, които искат да проверят истинността и валидността на свидетелствата, представени им от морските лица с оглед признаването на техните свидетелства или с цел получаване на работа на борда на кораб.

Член 12

Продължаване валидността на свидетелства

1. С цел продължаване на плавателния стаж всеки капитан, лице от командния състав или радиооператор, който притежава свидетелство, издадено или признато съгласно която и да е глава от приложение I, с изключение на глава VI, и който е на морска служба или има намерение да се върне на морска служба след прекъсване, трябва, през интервали от време, не по-дълги от пет години:

- a) да покрие нормите за здравословна годност, предвидени в член 11; и
- б) да докаже продължаваша професионална компетентност в съответствие с раздел A-I/11 от Кодекса STCW.

2. Всеки капитан, лице от командния състав и радиооператор следва да завърши успешно съответното одобрено обучение, за да продължи да служи в морето на борда на кораби, за които на международно равнище се изисква специално обучение.

3. Всяка държава-членка сравнява нормите за компетентност, изисквани по отношение на кандидатите за свидетелства, издадени преди 1 февруари 2002 г., с тези, които са посочени в част А от Кодекса STCW за получаване на надлежно свидетелство, и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства да преминават през подходящо обучение за опресняване или осъвременяване на знанията или оценяване.

Опреснителните курсове и курсовете за осъвременяване на знанията се одобряват и включват направените изменения в националните и международните правила, приложими по отношение на безопасността на човешкия живот на море и опазването на морската среда, като отчитат всяко актуализиране на съответната норма за компетентност.

4. Всяка държава-членка осигурява или насърчава, съгласувано със заинтересованите лица, създаването на система от опреснителни курсове и курсове за осъвременяване на знанията, така както са предвидени в раздел A-I/11 от Кодекса STCW.

5. С оглед осъвременяване на знанията на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите всяка държава-членка прави необходимото текстове на последните изменения на националните и международните правила относно безопасността на човешкия живот на море и опазването на морската среда да бъдат на разположение на борда на корабите, на които е разрешено да плават под нейно знаме.

Член 13

Използване на тренажори

1. Нормите за експлоатация и другите разпоредби на раздел A-I/12 на Кодекса STCW, както и другите изисквания на част А от Кодекса STCW, които се отнасят до всяко съответно свидетелство, се спазват по отношение на:

- a) всяко задължително обучение с тренажор;

б) всяко оценяване на компетентността, изисквана съгласно част А от Кодекса STCW, което се прави на тренажор;

в) всяка демонстрация, извършвана чрез тренажор, за да се докаже продължаваща компетентност, изисквана съгласно част А от Кодекса STCW.

2. По преценка на държавите-членки по отношение на тренажорите, инсталирани или пуснати в действие преди 1 февруари 2002 г., може да не се прилага задължението за пълно спазване на нормите за експлоатация, посочени в параграф 1.

Член 14

Отговорност на компаниите

1. В съответствие с разпоредбите на параграфи 2 и 3 държавите-членки възлагат на компаниите отговорността по назначаване на морските лица на служба на борда на техните кораби в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и изискват всяка компания да гарантира, че:

а) всички морски лица, назначени на неин кораб, притежават надлежно свидетелство в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и на разпоредбите, приети от държавата-членка;

б) корабите разполагат с достатъчен персонал, който отговаря на приложимите изисквания на държавата-членка относно надеждното комплектоване на кораба с екипаж;

в) документите и сведенията, отнасящи се до всички морски лица, наети на борда на нейните кораби, се актуализират и са леснодостъпни, и съдържат, без обаче да се ограничават до тях, документите и сведенията за опита на тези лица, тяхното обучение, здравословната им годност и компетентността им за изпълнение на възложените им задължения;

г) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са добре запознати със своите специфични задължения и с общата организация на дейностите, системите, оборудването, процедурите и особеностите на кораба, които са от значение за задължения, които са им възложени при обичайни условия или в извънредни ситуации;

д) личният състав на кораба може ефективно да координира дейностите си в извънредни ситуации и при изпълняването на функции от особена важност за безопасността или за предотвратяване или намаляване на замърсяването на морето.

2. Компаниите, капитаните и членовете на екипажа са задължени лично да се уверят, че всички задължения, установени в настоящия член, са изцяло изпълнени и че е взета всяка друга необходима мярка, за да може всеки член на екипажа да допринесе със собствените си знания за безопасната експлоатация на кораба.

3. Компанията дава на капитана на всеки кораб, по отношение на който се прилага настоящата директива, писмени инструкции, описващи политиките и процедурите, които да се следват, за да гарантира, че всички новоназначени на борда на

кораба морски лица имат възможност да се запознаят и свикнат с оборудването на борда, процедурите по експлоатацията и другите правила и организационни практики, необходими за точното изпълнение на техните задължения, преди тези задължения да им бъдат възложени. Тези политики и процедури включват:

а) предоставянето на всички новоназначени морски лица на разумен срок, даващ им възможност да се запознаят и свикнат със:

i) специфичното оборудване, което ще използват или експлоатират; и

ii) специфичните за кораба правила и организационни практики и процедури за вахтена служба, безопасност, опазване на околната среда и извънредни ситуации, които те следва да познават, за да изпълняват добре възложените им задължения;

б) определянето на опитен член на екипажа, който ще бъде натоварен да следи всички новоназначени морски лица да имат възможност да получат основната информация на език, който разбират.

Член 15

Годност за служба

1. За да се избегне умората, държавите-членки определят и налагат прилагането на периоди на почивка по отношение на вахтения персонал и изискват системите за вахта да бъдат организирани по такъв начин, че ефикасността на всички членове на вахтения персонал да не бъде засегната от умора, и задълженията да бъдат организирани така, че членовете на първата вахта в началото на едно плаване и тези от следващите вахти, които ги сменят, да бъдат достатъчно отпочинали и годни за служба във всяко друго отношение.

2. На всички лица, на които са възложени задължения като лица на командния състав, отговарящи за вахтата, или лица от редовия състав, които са част от вахтения персонал, се осигуряват най-малко 10 часа почивка на всеки период от 24 часа.

3. Часовете за почивка могат да бъдат разпределени на не повече от два периода, от които единият е дълъг най-малко шест часа.

4. Не е необходимо да се спазват предписанията относно периодите за почивка, определени в параграфи 1 и 2, при извънредни ситуации или учения, или при други извънредни работни условия.

5. Независимо от разпоредбите на параграфи 2 и 3 минималният период от 10 часа може да бъде намален до не по-малко от шест последователни часа, при условие че такова намаляване не се прилага в продължение на повече от два дни и че се предоставят най-малко 70 часа почивка за всеки период от седем дни.

б. Държавите-членки изискват разписанията за вахтата да бъдат обявени на леснодостъпно място.

Член 16

Привилегировани разрешения

1. При условия на крайна нужда компетентните органи могат, ако преценят, че от това не произтича никаква опасност за хора, имущество или за околната среда, да предоставят привилегировано разрешение с цел дадено морско лице да служи на борда на определен кораб за определен период, който не надвишава шест месеца, на длъжност, за която това лице не притежава надлежно свидетелство, при условие че лицето, на което е предоставено това привилегировано разрешение, притежава достатъчна квалификация, за да заеме свободната длъжност по начин, удовлетворяващ изискванията на компетентните органи по отношение на сигурността; привилегировано разрешение обаче не се предоставя за длъжността на радиооператор освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията. Привилегировано разрешение не се предоставя за длъжностите на капитан или на главен механик освен при непреодолима сила, като в този случай срокът на неговата продължителност е възможно най-кратък.

2. Всяко привилегировано разрешение, предоставено за определена длъжност, се дава само на лице, притежаващо свидетелство, което се изисква за заемане на непосредствено по-ниската длъжност. Когато за по-ниската длъжност не се изисква свидетелство, привилегировано разрешение може да бъде предоставено на лице, чиито квалификации и опит според компетентните органи са на ниво, напълно равностойно на това, което се изисква за длъжността, която следва да се заеме, при условие че това лице, ако не притежава надлежно свидетелство, бъде задължено да положи успешно изпит, приет от компетентните органи, за да докаже, че такова разрешение може да му бъде предоставено, без да бъде застрашена сигурността. Освен това компетентните органи гарантират, че въпросната длъжност ще бъде заета възможно най-бързо от притежател на надлежно свидетелство.

Член 17

Отговорности на държавите-членки в областта на обучението и оценяването

1. Държавите-членки определят органите или институциите, които:

- а) осигуряват обучението, посочено в член 3;
- б) организират и/или наблюдават изпитите, които евентуално се изискват;
- в) издават свидетелствата за компетентност, посочени в член 11;
- г) предоставят привилегированите разрешения, предвидени в член 16.

2. Държавите-членки гарантират, че:

- а) обучението и оценяването на морските лица са:
 - и) структурирани в съответствие с писмените програми, включително и методите и средствата за изпълнение, проце-

дурите и педагогическите помагала, необходими за достигане на изискваното ниво на компетентност; и

- ii) провеждани, наблюдавани, оценявани и подпомагани от лица, които притежават квалификация в съответствие с букви г), д) и е);
- б) лицата, които осъществяват обучение или извършват оценяване, като едновременно с това са наети да работят на борда на кораба, вършат това само когато обучението или оценяването не вредят на нормалната работа на кораба и когато те могат да посветят време и внимание на това обучение или оценяване;
- в) инструкторите, наблюдаващите и оценителите имат квалификация във връзка със специфичния вид и ниво на обучение или оценяване на компетентността на морските лица на борда на кораба или на сушата;
- г) всяко лице, което извършва по време на работа на борда на кораба или на сушата обучение на морски лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, необходима за получаване на свидетелство съгласно настоящата директива:
 - i) има общ поглед върху програмата за обучение и разбира специфичните цели в областта на обучението за конкретния вид провеждано обучение;
 - ii) притежава необходимата квалификация за работата, която е предмет на извършването обучение; и
 - iii) ако извършва обучение с помощта на тренажор:
 - е получило подходящи методически указания, свързани с използването на тренажорите, и
 - е придобило практически опит за експлоатацията на конкретния вид използван тренажор;
- д) всяко лице, което отговаря за наблюдение на обучението по време на работа на морските лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, която е необходима за получаване на свидетелство, разбира напълно програмата на обучение и специфичните цели на всеки вид провеждано обучение;
- е) всяко лице, което извършва на борда на кораба или на сушата оценяване на компетентността на морските лица по време на работа, за да прецени дали притежават необходимата квалификация за получаването на свидетелство съгласно настоящата директива:
 - i) има подходящо ниво на знания и разбиране на компетентността, която следва да се оценява;
 - ii) притежава нужната квалификация за задачите, които са предмет на оценяване;
 - iii) е получило съответните инструкции относно методите и практиката на оценяването;
 - iv) има практически опит в оценяването; и

- v) в случай на оценяване, което изисква използването на тренажори, има практически опит в оценяването, свързан с конкретния вид използван тренажор, който е натрупало под наблюдението на опитен оценител и този опит е бил сметнат за достатъчен от оценителя;
- ж) в случай че държава-членка признава обучение, даден център за обучение или квалификация, осигурена от него, в рамките на нейните изисквания, свързани с издаването на свидетелство, приложното поле на нормите за качество съгласно член 10 обхваща и квалификацията и опита на инструкторите и оценителите; тези квалификации, опит и прилагане на нормите за качество включват подходящо педагогическо обучение, както и обучение за методите и практиките на обучение и оценяване и трябва да отговарят на всички приложими изисквания от букви г), д) и е).

Член 18

Комуникация на борда

Държавите-членки гарантират, че:

- а) без да се засягат разпоредбите на букви б) и г), на борда на всеки кораб, плаващ под знамето на държава-членка, съществуват средства, които предоставят във всеки момент възможност за речева комуникация между всички членове на екипажа на кораба по отношение на безопасността и която по-специално гарантира точното и навременно получаване и разбиране на съобщенията и инструкциите;
- б) на борда на всеки пътнически кораб, плаващ под знамето на държава-членка, и на борда на всеки пътнически кораб, идващ от и/или пътуващ за пристанище на държава-членка, е установен и записан в бордовия дневник на кораба общ работен език, за да бъде гарантирана ефективността на действията на екипажа по отношение въпросите на сигурността;
- компанията или капитанът, в зависимост от случая, определя подходящия работен език; от всяко морско лице се изисква да разбира този език и, когато това е необходимо, да дава заповеди и инструкции и да докладва на този език;
- ако работният език не е официален език на държавата-членка, всички изложени планове и списъци включват превод на работния език;
- в) на борда на пътническите кораби персоналът, определен в списъка на екипажа да помага на пътниците в случай на извънредна ситуация, е лесен за идентифициране и притежава достатъчно комуникационни умения за тази цел, като това се преценява с оглед на подходящ набор от които и да е измежду следните критерии:
- i) езикът или езиците, отговарящи на основните националности на пътниците, превозвани по определен маршрут;
- ii) вероятността, че способността на този персонал да използва елементарни понятия на английски език за основните инструкции му дава възможност да общува с пътниците, нуждаещи се от помощ, независимо от това дали съответните пътник и член на екипажа владеят един общ език;
- iii) евентуалната необходимост да се общува по време на извънредна ситуация с други средства (като демонстрации, език на жестовите, посочване на местата, на които се намират инструкциите, на места за събиране, на мястото на спасителните съоръжения и на аварийните изходи), когато речевата комуникация не е възможна;
- iv) степента, в която пълните инструкции за безопасност са били предоставени на пътниците на техния роден език или езици;
- v) езиците, на които могат да бъдат разпространени съобщенията при извънредна ситуация или при учение, за да бъдат дадени на пътниците най-важните указания и да бъде улеснена задачата на членовете на екипажа при оказването на помощ на пътниците;
- г) на борда на нефтените танкери, танкерите химикаловози и танкерите газовози, плаващи под знамето на държава-членка, капитанът, лицата от командния състав и лицата от редовия състав са способни да общуват помежду си на един или повече общи работни езици;
- д) са налице достатъчно средства за комуникация между кораба и бреговите власти; тези комуникации се осъществяват в съответствие с разпоредбите на глава V, правило 14, параграф 4 от SOLAS 74;
- е) когато осъществяват държавен пристанищен контрол в съответствие с Директива 95/21/ЕО, държавите-членки следят корабите, плаващи под знаме, различно от знамето на държава-членка, също да спазват настоящия член.

Член 19

Признаване на свидетелствата

1. На морските лица, които не притежават свидетелствата, посочени в член 4, може да бъде разрешено да служат на кораби, плаващи под знамето на държава-членка, при условие че е взето решение за признаване на техните надлежни свидетелства съгласно процедурата, определена в параграфи 2—6 от настоящия член.
2. Държава-членка, която възнамерява да признае чрез потвърждаване надлежните свидетелства, издадени от трета държава на капитан, лице от командния състав или радиооператор, за да служат на кораби, плаващи под нейно знаме, представя мотивирано искане до Комисията за признаване на тази трета държава.

Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на всяка заинтересована държава-членка, събира информацията, посочена в приложение II, и извършва оценка на системите за подготовка и освидетелстване на третата държава, за която е представено искане за признаване, за да провери дали съответната държава отговаря на всички изисквания на Конвенцията STCW и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на измами във връзка със свидетелствата.

3. Комисията взема решението за признаване на трета държава в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 28, параграф 2, в срок три месеца от датата на искането за признаване.

Ако бъде взето решение за признаване, то е валидно при спазване на разпоредбите на член 20.

Ако в предвидения в първа алинея срок не бъде взето решение за признаване на съответната трета държава, държавата-членка, която е представила искането, може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до вземането на решение в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 28, параграф 2.

4. Държава-членка може да вземе решение да потвърди свидетелствата, които са издадени от признатите от Комисията трети държави, по отношение на корабите, плаващи под нейно знаме, като взема предвид разпоредбите, които се съдържат в приложение II, точки 4 и 5.

5. Признаването на свидетелства, издадени от признати трети държави, което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С, преди 14 юни 2005 г., остава в сила.

Това признаване може да се използва от всички държави-членки, освен ако Комисията впоследствие го е оттеглила съгласно член 20.

6. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на признатите трети държави. Списъкът се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С.

7. Независимо от член 5, параграф 6 държава-членка може, ако обстоятелствата го изискват, да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, на длъжност, различна от тази на радиоофицер или радиооператор, освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията, за период, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което трета държава е издала и потвърдила по изисквания начин, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата държава-членка с цел да го направи надлежно свидетелство за служба на борда на корабите, плаващи под нейно знаме.

Осигурява се предоставянето при поискването им на документи, доказващи, че е било направено искане за потвърждение пред компетентните органи.

Член 20

Неспазване на изискванията на Конвенцията STCW

1. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато държава-членка смята, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява Комисията, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до комитета, посочен в член 28, параграф 1.

2. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато Комисията счита, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява държавите-членки, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до комитета, посочен в член 28, параграф 1.

3. Когато държава-членка възнамерява да оттегли потвържденията на всички свидетелства, издадени от трета държава, тя незабавно информира Комисията и останалите държави-членки за намерението си, като посочва основанията за това.

4. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторна оценка на признаването на съответната трета държава, за да провери дали тази държава няма пропуски по отношение на спазването на изискванията на Конвенцията STCW.

5. Когато са налице данни, които сочат, че конкретен център за морско обучение вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, Комисията уведомява съответната държава, че признаването на издадените от нея свидетелства ще бъде оттеглено в двумесечен срок, освен ако не бъдат предприети мерки, с които да се гарантира спазването на всички изисквания на Конвенцията STCW.

6. Решението за оттегляне на признаването се взема в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 28, параграф 2, в срок два месеца от датата на извършеното от държавата-членка съобщение.

Съответните държави-членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.

7. Потвържденията, които удостоверяват признаването на свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите на член 5, параграф 6 преди датата, на която е взето решението за оттегляне на признаването на третата държава, остават в сила. Морските лица, които притежават такива потвърждения, не могат да претендират за потвърждение, с което им се признава по-висока квалификация, освен ако по-високата квалификация се основава единствено на допълнителен плавателен стаж.

Член 21

Повторна оценка

1. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, редовно и най-малко веднъж на пет години извършва повторна оценка на третите държави, които са признати съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 3, първа алинея, включително третите държави, посочени в член 19, параграф 6, за да провери дали те отговарят на съответните критерии, предвидени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на измами във връзка със свидетелствата.

2. Комисията определя приоритетните критерии за оценка на трети държави въз основа на предоставените от държавния пристанищен контрол съгласно член 23 резултати, както и въз основа на предоставената от трети държави информация във връзка с докладите от независимите оценки съгласно раздел A-I/7 от Кодекса STCW.

3. Комисията предоставя на държавите-членки доклад за резултатите от оценката.

Член 22

Държавен пристанищен контрол

1. Всеки кораб, без оглед на неговото знаме, освен видовете кораби, изключени съгласно член 2, когато се намират в пристанище на държава-членка, подлежи на държавен пристанищен контрол, осъществяван от надлежно оправомощени от тази държава-членка служители, за да се провери дали всички морски лица, служещи на борда, от които се изисква да притежават свидетелство в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство или съответно привилегировано разрешение.

2. Когато осъществяват държавен пристанищен контрол съгласно настоящата директива, държавите-членки гарантират прилагането на всички приложими разпоредби и процедури, установени в Директива 95/21/ЕО.

Член 23

Процедури на държавен пристанищен контрол

1. Без да се засягат разпоредбите на Директива 95/21/ЕО, държавният пристанищен контрол съгласно член 22 се ограничава до следното:

- а) проверка дали всички морски лица, служещи на борда, които трябва да притежават свидетелство в съответствие с Конвенцията STCW, притежават надлежно свидетелство или валидно привилегировано разрешение, или представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството, до органите на държавата, под чието знаме плава корабът;
- б) проверка дали броят и свидетелствата на морските лица, служещи на борда на кораба, са съобразени с изискванията

за надеждно комплектуване на корабите с екипаж на органите на държавата, под чието знаме плава корабът.

2. Способността на морските лица на кораба да спазват нормите за вахтена служба, установени от Конвенцията STCW, се оценява в съответствие с част А от Кодекса STCW, ако има основателни причини да се смята, че тези норми не се спазват, тъй като е настъпило едно от следните събития:

- а) корабът е претърпял сблъскване, заседнал е или се е отклонил от курса;
- б) по време на пътуване, на котва или на кей корабът е осъществил изхвърляне на вещества, което е незаконно съгласно международна конвенция;
- в) корабът, маневрирайки по неправилен или по опасен начин, не е спазил маршрутите за движение, приети от ММО, или практики и процедури за безопасно корабоплаване;
- г) корабът в други отношения се експлоатира по начин, който представлява опасност за хора, имущество или за околната среда;
- д) дадено свидетелство е било получено чрез измама или лицето, което притежава свидетелство, не е същото, на което свидетелството първоначално е било издадено;
- е) корабът плава под знамето на държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, или капитанът, лице от командния състав или лице от редовия състав притежава свидетелство, издадено от трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW.

3. Независимо от проверката на свидетелството, в рамките на оценяването, предвидено в параграф 2, морските лица могат да бъдат задължени да покажат съответната компетентност на работното си място. Тази демонстрация може по-специално да се изразява в проверка на спазването на изискванията за работа, свързани с нормите за вахтена служба, и на способността на морските лица да реагират правилно при извънредни ситуации, като се има предвид тяхното ниво на компетентност.

Член 24

Задържане

Без да се засягат разпоредбите на Директива 95/21/ЕО, следните пропуски, доколкото служителят, осъществяващ държавния пристанищен контрол, е установил, че те представляват опасност за хора, имущество или за околната среда, са единственото основание съгласно настоящата директива, на базата на което държава-членка може да задържи кораб:

- а) морските лица не притежават свидетелства, не притежават надлежни свидетелства или валидно привилегировано разрешение, или не представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството им, до органите на държавата, под чието знаме плава корабът;

- б) не са спазени приложимите изисквания на държавата, под чието знаме плава корабът, за надеждно комплектоване на кораба с екипаж;
- в) правилата и организационните практики за вахтената служба на мостика или в машинното отделение не отговарят на изискванията, посочени за кораба от държавата, под чието знаме плава той;
- г) липса по време на вахта на лице, квалифицирано за работа с оборудването, необходимо за безопасността на корабоплаването, радиосъобщенията за целите на безопасността или за предотвратяване замърсяването на морето;
- д) не са доказани професионалните умения за изпълнение на задължения, възложени на морските лица, за да се гарантират безопасността на кораба и предотвратяване замърсяването на морето;
- е) не е възможно да бъдат намерени достатъчно отпочинали и във всяко друго отношение годни за служба лица, за да осигурят първата вахта в началото на плаването и следващите вахти.

Член 25

Редовен мониторинг на спазването на изискванията

Без да се засягат правомощията на Комисията съгласно член 226 от Договора, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, проверява редовно и най-малко на всеки пет години дали държавите-членки спазват минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.

Член 26

Доклади

1. Не по-късно от 14 декември 2008 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, изготвен въз основа на подробен анализ и оценка на разпоредбите на Конвенцията STCW, нейното прилагане и придобитите нови знания относно връзката между безопасността и степента на подготовка на корабните екипажи.

2. Не по-късно от 20 октомври 2010 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, изготвен въз основа на информацията, получена съгласно член 25.

В доклада Комисията анализира спазването на настоящата директива от държавите-членки и, когато е необходимо, прави предложения за допълнителни мерки.

Член 27

Изменение

1. Настоящата директива може да бъде изменяна от Комисията с оглед прилагането, за целите на настоящата директива, на последващи изменения в международните кодекси, посочени в член 1, точки 16, 17, 18, 23 и 24, които са влезли в сила.

Настоящата директива може също да бъде изменяна от Комисията с оглед прилагането за целите на настоящата директива на всички съответни изменения в общностното законодателство.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 28, параграф 3.

2. Вследствие приемането на нови актове или протоколи към Конвенцията STCW Съветът приема, въз основа на предложение на Комисията и като се съобразява с парламентарните процедури на държавите-членки и съответните процедури в рамките на ММО, подробни правила за ратификация на тези нови актове или протоколи, като следи те да се прилагат еднообразно и едновременно във всички държави-членки.

3. Измененията на международните актове, посочени в член 1, точки 16, 17, 18, 21, 22 и 24, могат да бъдат изключени от приложното поле на настоящата директива съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. за създаване на Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК) ⁽¹⁾.

Член 28

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на осем седмици.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

⁽¹⁾ ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1.

Член 29

Преходни разпоредби

Когато съгласно член 12 държава-членка пристъпи към преиздаване или продължаване на валидността на свидетелствата, които е издала първоначално съгласно разпоредбите, прилагани преди 1 февруари 1997 г., тя може по своя преценка да замени ограниченията за тонаж, посочени в първоначалните свидетелства, както следва:

- а) думите „200 или повече бруто регистър тона“ могат да бъдат заменени с думите „с 500 или повече бруто тона“;
- б) думите „1 600 или повече бруто регистър тона“ могат да бъдат заменени с думите „с 3 000 или повече бруто тона“.

Член 30

Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции за нарушения на националните разпоредби, приети съгласно членове 1, 3, 5, 7, 9—15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 и 29 и приложения I и II, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции. Предвидените санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 31

Съобщаване

Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текстовете на всички разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Комисията информира останалите държави-членки за тези разпоредби.

Член 32

Отмяна

Директива 2001/25/ЕО, изменена с директивите, изброени в приложение III, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение III, част Б.

Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение IV.

Член 33

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 34

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 19 ноември 2008 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
J.-P. JOUYET

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ НА КОНВЕНЦИЯТА STCW, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Правилата, посочени в настоящото приложение, се допълват от задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса STCW, с изключение на глава VIII, правило VIII/2.

Всяко позоваване на изискване в правилата представлява също и позоваване на съответния раздел от част А от Кодекса STCW.

2. Държавите-членки гарантират, че морските лица притежават подходящи езикови умения, както е определено в раздели А-II/1, А-III/1, А-IV/2 и А-II/4 от Кодекса STCW, които да им дават възможност да изпълняват своите конкретни задължения на кораб, плаващ под знамето на приемащата държава-членка.
3. Част А от Кодекса STCW съдържа норми за компетентност, на които се изисква да отговорят кандидатите с оглед издаване или продължаване валидността на свидетелствата за компетентност съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW. За да бъде уточнена връзката, която съществува между разпоредбите на глава VII относно издаването на алтернативни свидетелства и разпоредбите на глави II, III и IV относно издаването на свидетелствата, уменията, посочени в нормите за компетентност, са обособени по подходящ начин в седем функции, а именно:

1. корабоводене;
2. обработка и подреждане на товара;
3. управление експлоатацията на кораба и грижа за лицата на борда;
4. морско инженерство;
5. електрооборудване, електронна апаратура и системи за управление;
6. техническа поддръжка и ремонт;
7. радиосъобщения,

като нивата на отговорност са следните:

1. управленско ниво;
2. експлоатационно ниво;
3. поддържащо ниво.

Функциите и нивата на отговорност се посочват в подзаглавията, които предхождат таблиците за нормите за компетентност, уточнени в част А, глави II, III и IV от Кодекса STCW.

ГЛАВА II

КАПИТАН И ПАЛУБНА КОМАНДА

Правило II/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;

- 2.2. има одобрен плавателен стаж с продължителност, не по-малка от една година в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-II/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или има одобрен плавателен стаж, не по-малък от три години;
- 2.3. в период, не по-малък от шест месеца, е изпълнявал по време на задължителния плавателен стаж задължения по вахтената служба на мостика под наблюдението на капитана или на квалифицирано лице от командния състав;
- 2.4. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, по отношение изпълнението на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
- 2.5. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/1 от Кодекса STCW.

Правило II/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на капитани и старши помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3 000 тона

1. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона, притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. не по-малко от 12 месеца за свидетелството за старши помощник-капитан; и
 - 2.1.2. не по-малко от 36 месеца за свидетелството за капитан; все пак тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона.

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона

3. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона притежава надлежно свидетелство.
4. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 4.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона;
 - 4.2. за свидетелството за капитан — отговаря на изискванията за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и доказва, че има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност, не по-малка от 36 месеца; все пак тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 4.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона.

*Правило II/3***Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани и капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона**

Кораби, които не осъществяват крайбрежни плавания

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава надлежно свидетелство за корабите с тонаж 500 и повече бруто тона.
2. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава надлежно свидетелство за корабите с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона.

Кораби, осъществяващи крайбрежни плавания

Вахтени помощник-капитани

3. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава надлежно свидетелство.
4. Всеки кандидат за свидетелство за вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 4.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 4.2. е преминал:
 - 4.2.1. специално обучение, включващо подходящ плавателен стаж с достатъчна продължителност, който се изисква от съответната администрация; или
 - 4.2.2. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три години като член на палубната команда;
 - 4.3. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, ако е уместно, за изпълнение на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 4.4. е завършил одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/3 от Кодекса STCW за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания.

Капитан

5. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава надлежно свидетелство.
6. Всеки кандидат за свидетелство за капитан на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 6.1. е навършил най-малко 20 години;
 - 6.2. има одобрен плавателен стаж като вахтен помощник-капитан с продължителност не по-малко от 12 месеца;
 - 6.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/3 от Кодекса STCW за капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания.
7. Привилегирани разрешения

Ако пречени, че размерите на даден кораб и условията на плаване са такива, че прилагането на всички изисквания на настоящото правило и на раздел А-II/3 от Кодекса STCW не е нито разумно, нито възможно на практика, администрацията може в съответната степен да освободи капитана и вахтения помощник-капитан на борда на такъв кораб или на такава категория кораби от някои от тези изисквания, като взема предвид сигурността на всички кораби, които биха могли да плават в същите води.

*Правило II/4***Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав, носещи навигационна вахта**

1. Всяко лице от редовия състав, носещо навигационна вахта на кораб с тонаж 500 или повече бруто тона, което не е стажант или моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство, за да изпълнява тези функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включително не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораб или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел А-II/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и професионалният опит, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, се отнасят до функциите, свързани с вахтената служба, и включват изпълнението на задължения под прякото наблюдение на капитана, на вахтения помощник-капитан или на квалифицирано лице от редовия състав.
4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност в палубната команда не по-малко от една година в рамките на петте години, предхождащи влизането в сила на Конвенцията STCW за съответната държава-членка.

ГЛАВА III**МАШИННА КОМАНДА***Правило III/1***Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени механици в машинно отделение с обслужване или дежурни механици в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване**

1. Всеки вахтен механик в наблюдавано машинно отделение или дежурен механик в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропусивна мощност 750 или повече kW притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. има плавателен стаж с продължителност не по-малко от шест месеца в машинно отделение в съответствие с раздел А-III/1 от Кодекса STCW;
 - 2.3. е преминал одобрено образование и обучение по програма с продължителност не по-малка от 30 месеца, включваща обучение на борда, отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-III/1 от Кодекса STCW.

Правило III/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност 3 000 и повече kW

1. Всеки главен механик и всеки втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност 3 000 и повече kW притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелството за вахтен механик и:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца като стажант механик или механик; и
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 36 месеца, от които най-малко 12 месеца на отговорна длъжност като механик при наличие на квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел A-III/2 от Кодекса STCW.

Правило III/3

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност между 750 и 3 000 kW

1. Всеки главен механик и втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност между 750 и 3 000 kW притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик и:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца като стажант-механик или механик; и
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 24 месеца, от които най-малко 12 месеца при наличие на квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел A-III/3 от Кодекса STCW.
3. Всеки механик, квалифициран да служи като втори механик на кораби с пропульсивна мощност 3 000 или повече kW, може да служи като главен механик на кораби с пропульсивна мощност, по-малка от 3 000 kW, при условие че има най-малко 12 месеца одобрен плавателен стаж на отговорна длъжност като механик и че неговото свидетелство е съответно потвърдено.

Правило III/4

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всяко лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропульсивна мощност 750 или повече kW, който не е стажант или общ моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство за изпълнението на такива функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;

- 2.2. е преминал:
- 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит, или
- 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда или което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;
- 2.3. отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел А-III/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и опитът, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, са свързани с функциите по вахтената служба в машинно отделение и включват изпълнение на задължения под прекия контрол на квалифициран механик или на квалифицирано лице от редовия състав.
4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако са служили на съответната длъжност в машинно отделение в продължение на не по-малко от една година през петте години, предхождащи влизането в сила на Конвенцията STCW по отношение на тази държава-членка.

ГЛАВА IV

РАДИОВРЪЗКИ И РАДИОСПЕЦИАЛИСТИ

Обяснителна бележка

Задължителните разпоредби относно носенето на радиовахта са изложени в Правилника за радиосъобщенията и в SOLAS 74, така както е изменена. Разпоредби относно техническото обслужване на радиооборудването са установени в SOLAS 74, така както е изменена, и в насоките, приети от Международната морска организация.

Правило IV/1

Прилагане

1. С изключение на точка 2, разпоредбите на настоящата глава се прилагат по отношение на радиоспециалисти на кораб, експлоатиран в рамките на Световната морска система за бедствие и безопасност (СМСББ) по начина, предписан от SOLAS 74, така както е изменена.
2. От радиоспециалистите, за които не се изисква да спазват разпоредбите на глава IV от SOLAS 74 относно СМСББ, не се изисква да спазват разпоредбите на настоящата глава. Необходимо е обаче радиоспециалистите да спазват Правилника за радиосъобщенията. Администрацията гарантира, че надлежните свидетелства, които се изискват съгласно Правилника за радиосъобщенията, са издадени или признати по отношение на тези радиоспециалисти.

Правило IV/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на радиоспециалисти за СМСББ

1. Всяко лице със задължения по радиослужба на борда на кораб, задължен да участва в СМСББ, притежава надлежно свидетелство за СМСББ, издадено или признато от администрацията в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията.
2. Освен това всеки кандидат за издаване на свидетелство съгласно настоящото правило за работа на кораб, от който съгласно SOLAS 74, така както е изменена, се изисква да бъде снабден с радиосредства, трябва да:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години; и
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-IV/2 от Кодекса STCW.

ГЛАВА V

СПЕЦИАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБУЧЕНИЕТО НА ПЕРСОНАЛА НА НЯКОИ ВИДОВЕ КОРАБИ

Правило V/1

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на танкери

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности относно товара или оборудването на танкерите, освен обучението, изисквано съгласно правило VI/1, са преминали на сушата одобрен курс по противопожарна безопасност и са преминали:

- 1.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкер, за да придобият достатъчно знания за практиките по безопасна експлоатация; или
- 1.2. одобрен курс за подготовка за работа на танкер, обхващащ най-малко програмата за този курс, дадена в раздел A-V/1 от Кодекса STCW.

Все пак администрацията може да приеме период на плавателен стаж под наблюдение, по-кратък от предписания в точка 1.1, при условие че:

- 1.3. продължителността на така приетия период е не по-малка от един месец;
 - 1.4. танкерът е с тонаж, по-малък от 3 000 бруто тона;
 - 1.5. продължителността на всяко плаване, което извършва танкерът през този период, не надвишава 72 часа;
 - 1.6. експлоатационните характеристики на танкера и броят на плаванията и товаренията, осъществявани през този период, дават възможност да се придобие същото ниво на знания и опит.
2. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, освен на изискванията по точка 1.1 или 1.2 отговарят и на следните изисквания:
 - 2.1. имат опит, съответстващ на задълженията, които изпълняват на вида танкер, на който служат; и
 - 2.2. преминали са одобрена програма за специализирано обучение, обхващащо най-малко предметите, изброени в раздел A-V/1 от Кодекса STCW, съответстващи на задълженията, които изпълняват на нефтения танкер, на танкера химикаловоз или танкера газозов, на който служат.
 3. През двете години след влизането в сила на Конвенцията STCW по отношение на дадена държава-членка може да се приеме, че морските лица отговарят на изискванията на точка 2.2, ако са изпълнявали подходящи функции на борда на съответния вид танкер в продължение на не по-малко от една година през петте предходни години.
 4. Администрацията гарантира, че надлежно свидетелство се издава на капитаните и лицата от командния състав, които притежават необходимата квалификация съгласно точки 1 или 2, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство се потвърждава по съответния ред. Всяко лице от редовия състав, което притежава необходимата квалификация, се освидетелства по съответния ред.

Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав и другия персонал на ро-ро пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, работещи на борда на ро-ро пътническите кораби, които извършват международни плавания. Администрацията определя дали тези изисквания следва да се прилагат по отношение на персонала, служещ на борда на ро-ро пътническите кораби, които осъществяват вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на ро-ро пътнически кораб, морските лица са завършили обучението, изисквано съгласно точки 4—8 в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
3. Морските лица, от които се изисква да са преминали обучението в съответствие с точки 4, 7 и 8, през интервали, ненадвишаващи пет години, получават подходящо обучение за опресняване на техните знания или от тях се изисква да представят доказателство за съответствие с необходимите норми на компетентност през предходните пет години.
4. Капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, определени в списъка на екипажа за оказване на помощ на пътниците при извънредни ситуации с пътническите кораби, са преминали обучение, свързано с управлението на неорганизиран групи хора, посочено в раздел A-V/2, параграф 1 от Кодекса STCW.

5. Капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на ро-ро пътническите кораби, са преминали обучението за запознаване, посочено в раздел A-V/2, параграф 2 от Кодекса STCW.
6. Лицата от персонала, непосредствено обслужващи пътниците в помещенията, предназначени за пътници на борда на ро-ро пътническите кораби, са преминали обучението в областта на безопасността, посочено в раздел A-V/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
7. Капитаните, старши помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всяко лице, определено като пряко отговорно за качването и спизането на пътниците, за товаренето, разтоварването или укрепването на товара или за затваряне на отворите на корпуса на ро-ро пътническите кораби, са преминали одобрено обучение в областта на безопасността на пътниците и товарите и целостта на корпуса, посочено в раздел A-V/2, параграф 4 от Кодекса STCW.
8. Капитаните, старши помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всяко лице, отговарящо за сигурността на пътниците при извънредни ситуации на ро-ро пътническите кораби, са преминали одобрено обучение в областта на управление на кризисни ситуации и човешко поведение, посочено в раздел A-V/2, параграф 5 от Кодекса STCW.
9. Администрацията гарантира издаването на документ, удостоверяващ преминалото обучение, на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило.

Правило V/3

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и други лица, служещи на борда на пътнически кораби, с изключение на ро-ро пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитани, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и други лица, служещи на борда на пътнически кораби, с изключение на ро-ро пътнически кораби, извършващи международни плавания. Администрацията определя дали тези изисквания следва да се прилагат по отношение на персонала на пътнически кораби, извършващи вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на борда на пътнически кораб, морските лица са завършили обучението, изисквано съгласно точки 4—8, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
3. Морските лица, от които се изисква да са завършили обучението в съответствие с точки 4, 7 и 8, през интервали, ненадвишаващи пет години, преминават подходящо обучение за опресняване на техните знания или от тях се изисква да представят доказателства за съответствие на необходимите норми на компетентност през предходните пет години.
4. Персоналът, определен в списъците на екипажа за оказване на помощ на пътниците при извънредни ситуации на борда на пътнически кораб, е преминал обучение, свързано с управлението на пътници, посочено в раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW.
5. Капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на борда на пътническите кораби, са преминали обучението за запознаване, посочено в раздел A-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW.
6. Лицата от персонала, непосредствено обслужващи пътниците в помещенията, предназначени за пътници на борда на пътническите кораби, са преминали обучението в областта на безопасността, посочено в раздел A-V/3, параграф 3 от Кодекса STCW.
7. Капитаните, старши помощник-капитаните и всяко лице, определено като пряко отговорно за качването и спизането на пътниците, са преминали одобрено обучение в областта на безопасността на пътниците, посочено в раздел A-V/3, параграф 4 от Кодекса STCW.
8. Капитаните, старши помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всяко лице, отговарящо за сигурността на пътниците при извънредни ситуации на борда на пътническите кораби, са преминали одобрено обучение по управление на кризисни ситуации и човешко поведение, посочено в раздел A-V/3, параграф 5 от Кодекса STCW.
9. Администрацията гарантира издаването на документ, удостоверяващ преминалото обучение на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило.

ГЛАВА VI

ФУНКЦИИ ПРИ ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ТРУДА, МЕДИЦИНСКИ ГРИЖИ И ОЦЕЛЯВАНЕ НА МОРЕ

Правило VI/1

Задължителни минимални изисквания за запознаване, основно обучение и инструкции по безопасност за всички морски лица

Морските лица са запознати и получават основно обучение или инструкции по безопасност в съответствие с раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за компетентност, посочени там.

Правило VI/2

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелство за работа със спасителни средства, дежурни лодки и бързоходни дежурни лодки

1. Всеки кандидат за свидетелството за работа със спасителни средства, различни от бързоходните дежурни лодки:
 - 1.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 1.2. има одобрен плавателен стаж не по-малък от 12 месеца или е преминал одобрен курс на обучение и има одобрен плавателен стаж не по-малък от шест месеца;
 - 1.3. отговаря на нормите за компетентност за получаване на свидетелство за работа със спасителни средства и дежурни лодки, посочени в раздел A-VI/2, параграфи 1—4 от Кодекса STCW.
2. Всеки кандидат за свидетелство за работа с бързоходни дежурни лодки:
 - 2.1. притежава свидетелство за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки;
 - 2.2. е преминал одобрен курс на обучение;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност за получаването на свидетелство за работа с бързоходни дежурни лодки, посочени в раздел A-VI/2, параграфи 5—8 от Кодекса STCW.

Правило VI/3

Задължителни минимални изисквания за обучение по противопожарна подготовка по разширена програма

1. Морските лица, определени да ръководят противопожарните операции, са преминали успешно обучение по противопожарна подготовка по разширена програма, което набляга по-специално на организацията, тактиката и управлението, в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/3 от Кодекса STCW и отговарят на нормите за компетентност, уточнени там.
2. Ако обучението по противопожарна подготовка — разширена програма, не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава, според случая, специално свидетелство или документ, удостоверяващ, че притежателят е преминал курс на обучение по противопожарна подготовка по разширена програма.

Правило VI/4

Задължителни минимални изисквания, свързани с първа медицинска помощ и медицински грижи

1. Морските лица, определени да оказват първа медицинска помощ на борда на кораб, отговарят на нормите за компетентност за оказване на първа медицинската помощ, посочени в раздел A-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.
2. Морските лица, определени да отговарят за медицинските грижи на борда, отговарят на нормите за компетентност по медицински грижи, посочени в раздел A-VI/4, параграфи 4, 5 и 6 от Кодекса STCW.
3. Ако обучението в областта на първа медицинска помощ и медицински грижи не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, в зависимост от случая се издава специално свидетелство или документ, удостоверяващ, че притежателят е преминал курс на обучение по първа медицинска помощ и медицински грижи.

ГЛАВА VII

АЛТЕРНАТИВНО ОСВИДЕТЕЛСТВАНЕ

Правило VII/1

Издаване на алтернативни свидетелства

1. Независимо от изискванията за издаването на свидетелствата, изложени в глави II и III от настоящото приложение, държавите-членки могат да решат да издават или да разрешат да бъдат издавани свидетелства, различни от тези, посочени в правилата на тези глави, стига да бъдат налице следните условия:
 - 1.1. свързаните функции и нива на отговорност, които са посочени в свидетелствата или в потвържденията, са избрани измежду и са същите като посочените в раздели A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 и A-IV/2 от Кодекса STCW;
 - 1.2. кандидатите са преминали одобрено образование и обучение и отговарят на изискванията за нормите за компетентност, представени в съответните раздели от Кодекса STCW и посочени в раздел A-VII/1 от този кодекс, за функциите и нивата, посочени в свидетелствата и потвържденията;
 - 1.3. кандидатите имат одобрен плавателен стаж, подходящ за изпълнението на функциите и за нивата, които ще бъдат посочени в свидетелството. Минималната продължителност на плавателния стаж е еднаква с продължителността на плавателния стаж, изискван съгласно глави II и III от настоящото приложение. Все пак минималната продължителност на плавателния стаж не трябва да бъде по-малка от тази, изисквана съгласно раздел A-VII/2 от Кодекса STCW;
 - 1.4. кандидатите за свидетелство, които изпълняват функции по корабоводене на експлоатационно ниво, отговарят на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, за да изпълняват задълженията по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 1.5. свидетелствата се издават в съответствие с изискванията на член 11 и на разпоредбите, установени в глава VII от Кодекса STCW.
2. Не се издават свидетелства въз основа на настоящата глава, ако държавата-членка не е съобщила на Комисията необходимата съгласно Конвенцията STCW информация.

Правило VII/2

Освидетелстване на морските лица

Всички морски лица, които изпълняват функция или съвкупност от функции, посочени в таблиците A-II/1, A-II/2, A-II/3 или A-II/4 от глава II или в таблиците A-III/1, A-III/2, A-III/4 от глава III или A-IV/2 от глава IV от Кодекса STCW, притежават надлежно свидетелство.

Правило VII/3

Принципи, уреждащи издаването на алтернативни свидетелства

1. Всяка държава-членка, която реши да издава или да разреши издаването на алтернативни свидетелства, следи за спазването на следните принципи:
 - 1.1. система за издаване на алтернативни свидетелства може да бъде въведена единствено ако тя гарантира степен на безопасност по море и има превантивен ефект по отношение на замърсяването, най-малкото равностойни на тези, осигурени от другите глави;
 - 1.2. всяко правило за издаване на алтернативни свидетелства съгласно настоящата глава предвижда взаимозаменяемост на тези свидетелства и свидетелствата, издадени съгласно другите глави.
2. Принципът на взаимозаменяемостта съгласно точка 1 гарантира, че:
 - 2.1. морските лица, освидетелствани съгласно правилата от глава II и/или глава III, и морските лица, освидетелствани съгласно глава VII, могат да служат на кораби с традиционна или друга форма на организация;
 - 2.2. морските лица не са обучени за специфичните правила и организационни практики на борда по начин, който вреди на упражняването на техните способности на друго място.

3. При издаването на свидетелства съгласно разпоредбите на настоящата глава се вземат предвид следните принципи:
 - 3.1. издаването на алтернативни свидетелства само по себе си не се използва за:
 - 3.1.1. намаляване броя на членовете на екипажа;
 - 3.1.2. уронване престижа на професията или намаляване на квалификацията на морските лица; или
 - 3.1.3. оправдаване възлагането на комбинирани задължения на лица от командния състав, отговарящи за вахтата, на палубата и в машинното отделение на един и същ притежател на свидетелство през една и съща вахтена служба;
 - 3.2. лицето, което командва кораба, се назначава на длъжност капитан, като правният статус и правомощия на капитана и другите лица не са отрицателно засегнати от прилагането на система за алтернативно освидетелстване.
 4. Принципите, установени в точки 1 и 2, гарантират запазването на компетентността и на помощник-капитаните, и на механиците.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КОИТО СА ИЗДАЛИ СВИДЕТЕЛСТВО ИЛИ ПОД ЧИЙТО КОНТРОЛ Е ИЗДАДЕНО СВИДЕТЕЛСТВО СЪГЛАСНО ЧЛЕН 19, ПАРАГРАФ 2

1. Третата държава следва да е страна по Конвенцията STCW.
 2. Третата държава следва да е определена от Комитета по морска безопасност като държава, която е доказала, че изцяло и напълно прилага разпоредбите на Конвенцията STCW.
 3. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на съответната държава-членка, следва да е потвърдила чрез всички необходими мерки, които могат да включват проверка на съоръжения и процедури, че напълно се спазват изискванията относно нормите на компетентност, издаването и потвърждението на свидетелства и воденето на регистри, както и че е създадена система за норми за качеството съгласно правило I/8 от Конвенцията STCW.
 4. Държавата-членка е в процес на договаряне със съответната трета държава на ангажимент за бързо уведомяване за всяка съществена промяна в правилата относно обучението и освидетелстването в съответствие с Конвенцията STCW.
 5. Държавата-членка е въвела мерки, с които се гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за функции на управленско ниво, имат подходящи знания в областта на морското законодателство на държавата-членка, които имат значение за функциите, които им е разрешено да изпълняват.
 6. Ако държава-членка желае да допълни оценката за съответствие на трета държава чрез оценяване на някои центрове за морско обучение, тя действа съгласно разпоредбите на раздел A-I/6 от Кодекса STCW.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ЧАСТ А

Отменена директива и списък на нейните последващи изменения

(посочени в член 32)

Директива 2001/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 136, 18.5.2001 г., стр. 17)

Директива 2002/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

единствено член 11

(ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 53)

Директива 2003/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 326, 13.12.2003 г., стр. 28)

Директива 2005/23/ЕО на Комисията

(ОВ L 62, 9.3.2005 г., стр. 14)

Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

единствено член 4

(ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 160)

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното законодателство

(посочени в член 32)

Директива	Срок за транспониране
2002/84/ЕО	23 ноември 2003 г.
2003/103/ЕО	14 май 2005 г.
2005/23/ЕО	29 септември 2005 г.
2005/45/ЕО	20 октомври 2007 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТВИЕТО

Директива 2001/25/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, уводна част	Член 2, уводна част
Член 2, от първо до четвърто тире	Член 2, букви от а) до г)
Членове 3—7	Членове 3—7
Член 7а	Член 8
Член 8	Член 9
Член 9, параграф 1, уводна част	Член 10, параграф 1, първа алинея, уводна част
Член 9, параграф 1, букви а) и б)	Член 10, параграф 1, първа алинея, букви а) и б)
Член 9, параграф 1, буква в), първо изречение	Член 10, параграф 1, първа алинея, буква в)
Член 9, параграф 1, буква в), второ изречение	Член 10, параграф 1, втора алинея
Член 9, параграф 1, буква г)	Член 10, параграф 1, първа алинея, буква г)
Член 9, параграфи 2 и 3	Член 10, параграфи 2 и 3
Член 10	Член 11
Член 11	Член 12
Член 12	Член 13
Член 13	Член 14
Член 14	Член 15
Член 15	Член 16
Член 16, параграф 1, уводна част	Член 17, параграф 1, уводна част
Член 16, параграф 1, от първо до четвърто тире	Член 17, параграф 1, букви от а) до г)
Член 16, параграф 2, уводна част	Член 17, параграф 2, уводна част
Член 16, параграф 2, буква а), точки 1 и 2	Член 17, параграф 2, буква а), подточки i) и ii)
Член 16, параграф 2, букви б) и в)	Член 17, параграф 2, букви б) и в)
Член 16, параграф 2, буква г), точки 1 и 2	Член 17, параграф 2, буква г), подточки i) и ii)
Член 16, параграф 2, буква г), точка 3, подточки i) и ii)	Член 17, параграф 2, буква г), подточка iii), първо и второ тире
Член 16, параграф 2, буква д)	Член 17, параграф 2, буква д)
Член 16, параграф 2, буква е), точки 1—5	Член 17, параграф 2, буква е), подточки от i) до v)
Член 16, параграф 2, буква ж)	Член 17, параграф 2, буква ж)
Член 17	Член 18
Член 18, параграфи 1 и 2	—
Член 18, параграф 3, уводна част	Член 19, параграф 1
Член 18, параграф 3, буква а)	Член 19, параграф 2
Член 18, параграф 3, буква б)	Член 19, параграф 3, първа алинея
Член 18, параграф 3, буква в)	Член 19, параграф 3, втора алинея
Член 18, параграф 3, буква г)	Член 19, параграф 4
Член 18, параграф 3, буква д)	Член 19, параграф 5
Член 18, параграф 3, буква е)	Член 19, параграф 6
Член 18, параграф 4	Член 19, параграф 7

Директива 2001/25/ЕО	Настоящата директива
Член 18а, параграф 1, първо и второ изречение	Член 20, параграф 1, първа и втора алинея
Член 18а, параграф 2, първо и второ изречение	Член 20, параграф 2, първа и втора алинея
Член 18а, параграфи 3—5	Член 20, параграфи 3—5
Член 18а, параграф 6, първо и второ изречение	Член 20, параграф 6, първа и втора алинея
Член 18а, параграф 7	Член 20, параграф 7
Член 18б	Член 21
Член 19	Член 22
Член 20, параграф 1, уводна част	Член 23, параграф 1, уводна част
Член 20, параграф 1, първо и второ тире	Член 23, параграф 1, букви а) и б)
Член 20, параграф 2, уводна част	Член 23, параграф 2, уводна част
Член 20, параграф 2, от първо до шесто тире	Член 23, параграф 2, букви а)—е)
Член 20, параграф 3	Член 23, параграф 3
Член 21	Член 24
Член 21а	Член 25
—	Член 26, параграф 1
Член 21б, първо изречение	Член 26, параграф 2, първа алинея
Член 21б, второ изречение	Член 26, параграф 2, втора алинея
Член 22, параграф 1, първо изречение	Член 27, параграф 1, първа алинея
Член 22, параграф 1, второ изречение	Член 27, параграф 1, втора алинея
—	Член 27, параграф 1, трета алинея
Член 22, параграфи 3 и 4	Член 27, параграфи 2 и 3
Член 23, параграфи 1 и 2	Член 28, параграфи 1 и 2
—	Член 28, параграф 3
Член 23, параграф 3	—
Член 24, параграфи 1 и 2	—
Член 24, параграф 3, точки 1 и 2	Член 29, букви а) и б)
Член 25	Член 30
Член 26, първо изречение	Член 31, първа алинея
Член 26, второ изречение	Член 31, втора алинея
Член 27	Член 32
Член 28	Член 33
Член 29	Член 34
Приложения I и II	Приложения I и II
Приложение III	—
Приложение IV	—
—	Приложение III
—	Приложение IV

II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 2 декември 2008 година

за приемане на предложените гаранции във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република

(2008/899/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

чателно събирание на временното мито, наложено върху вноса на лимонена киселина с произход от КНР.

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 г. за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност⁽¹⁾ ("основният регламент"), и по-специално членове 8 и 9 от него,

- (3) Разследването потвърди предварителните констатации за вредоносен дъмпинг, свързан с вноса на лимонена киселина с произход от КНР.

след консултации с Консултативния комитет,

като има предвид, че:

Б. ГАРАНЦИИ

А. ПРОЦЕДУРА

- (1) С Регламент (ЕО) № 488/2008⁽²⁾ Комисията наложи временни антидъмпингови мита върху вноса в Общността на лимонена киселина с произход от Китайската народна република (КНР).
- (2) След приемането на временните антидъмпингови мерки Комисията продължи разследването на дъмпинга, вредите и интереса на Общността. Окончателните констатации и заключения на това разследване са изложени в Регламент (ЕО) № 1193/2008⁽³⁾ за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окон-

- (4) След приемането на временни антидъмпингови мерки, шест съдействащи производители износители от КНР, а именно Anhui BBKA Biochemical, RZBC, TTCA, Yixing Union Biochemical, Laiwu Taihe Biochemistry и Weifang Ensign Industry, предложиха ценови гаранции в съответствие с член 8, параграф 1 от основния регламент. В тези гаранции производителите износители предложиха да продават разглеждания продукт на или над цената, елиминираща вредните ефекти на дъмпинга. Всеки производител износител предложи една минимална вносна цена за всички отделни видове продукти, за да се ограничи рискът от заобикаляне.

- (5) В допълнение на това предложението предвиждат индексирането на минималните цени при положение, че цените на разглеждания продукт варират значително, а в частност, цените нарастват значително след разследвания период. Индексацията се извършва в съответствие с публичните международни котировки на царевича, която е основната суровина, използвана от производителите износители. Производителите износители обаче предложиха да фиксират минималните цени поне на нивото на невредоносната цена дори индексацията да доведе до понижаване на ценовото ниво.

⁽¹⁾ ОВ L 56, 6.3.1996 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 143, 3.6.2008 г., стр. 13.

⁽³⁾ Виж стр. 1 от настоящия брой на Официален вестник.

- (6) Laiwu Taihe Biochemistry, на което бе предоставено третиране като дружество, работещо в условията на пазарна икономика, предложи да изчисли минималната си цена въз основа на нормалната стойност, установена по време на разследването.
- (7) Освен това, на първо място, с цел да се намали рискът от отклонение от цената посредством кръстосана компенсация на цените, производителите износители предложиха да докладват за всички техни продажби извън ЕС на клиентите, чиято организация или структура се простира извън ЕС, ако производителят износител продава на същите клиенти и в ЕС. На второ място, производителите износители се договориха да спазват определен ценови режим във връзка с тези продажби извън ЕС.
- (8) Производителите износители също ще предоставят на Комисията редовна и подробна информация относно своя износ за Общността, като по този начин гаранциите могат ефективно да се наблюдават от Комисията.
- (9) Следва също така да се отбележи, че Китайската търговска камара на вносителите и износители на метали, минерали и химикали (СССМС) се присъединява към шестте дружества, упоменати в съображение 4, и вследствие на това СССРМС също ще взема активно участие в наблюдението на гаранциите. Поради това Комисията счита, че рискът от заобикаляне на договорените гаранции е ограничен.
- (10) След оповестяването на предложените гаранции производителите в Общността изразиха своето несъгласие с тях. Производителите в Общността изтъкнаха, че индексация, базирана на царевичката, е нецелесъобразна, тъй като други основни влагани елементи представляват важни вариращи компоненти на разходите, и предложиха вместо това индексация, базирана едновременно на суровината и на енергийните разходи. По отношение на забележките от страна на производителите в Общността и тяхното предложение за индексация, базирана и на енергийните разходи, следва да се отбележи, че енергията не е основен разход. Освен това не би имало ясна база за индексацията, тъй като нужната енергия може да бъде произвеждана от различни източници, като например въглища, природен газ или електричество.
- (11) Производителите в Общността също така изтъкнаха, че съществува висок риск от кръстосана ценова компенсация, защото производителите износители продават продукта, обхванат от гаранцията, на мултинационални дружества, т.е. обхванатия от гаранцията продукт може да бъде продаден на същия клиент на изкуствено ниски цени извън ЕО, за да се компенсират минималните цени в ЕО. С оглед на това следва да се отбележи, че по-голямата част от износните продажби за ЕО на дружествата се извършват за търговци, а не с мултинационални дружества. Независимо от това, за да се намали още повече остатъчният риск от кръстосана компенсация на някои определени дружества, предложенията съдържат специални клаузи за кръстосана компенсация във връзка с продажбите от въпросните дружества на тези клиенти от ЕО, чиято организация или структура се простира извън ЕС. Споменатите клаузи значително намаляват риска от кръстосана компенсация.
- (12) С оглед на това гаранциите, предложени от производителите износители, са приемливи.
- (13) С цел да се даде възможност на Комисията да наблюдава ефективно спазването на гаранциите от страна на дружествата, когато искането за допускане за свободно обращение е представено на съответните митнически органи, освобождаването от антидъмпингово мито ще се извърши, при условие че: i) се представи фактура по доброволната гаранция, съдържаща поне елементите, изброени в приложението към Регламент (ЕО) № 1193/2008; ii) внасяните стоки са произведени, транспортирани и фактурирани пряко от споменатото дружество на първия независим клиент в Общността; и iii) стоките, декларирани и представени на митницата, отговарят точно на описанието във фактурата за гаранция. Когато такава фактура не е представена или когато тя не съответства на представения на митницата продукт, следва съответно да се заплати приложимата ставка на антидъмпингово мито.
- (14) За да се гарантира по-нататък спазването на гаранциите, вносителите бяха уведомени с гореспомнатия регламент на Съвета, че неспазването на условията, предвидени в посочения регламент, или оттеглянето от Комисията на приемането на гаранциите, може да доведе до налагането на митническо задължение, натрупано за съответните спелки.
- (15) В случай на неспазване или оттегляне на гаранцията или при оттегляне от страна на Комисията на приемането на гаранцията, антидъмпинговото мито, наложено в съответствие с член 9, параграф 4 от основния регламент, се прилага автоматично съгласно член 8, параграф 9 от основния регламент,

РЕШИ:

Член 1

Гаранциите, предложени от производителите износители посочени по-долу, както и от Китайската търговска камара на вносителите и износители на метали, минерали и химикали, във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република, се приемат.

Държава	Дружество	Допълнителен код по TARIC
Китайска народна република	Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd — No 73 Daqing Road, Bengbu City, 233010, Anhui Province	A874
	Произведено от RZBC Co., Ltd — No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province и продавано от свързаното с него дружество за продажби RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd — No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province	A926
	Произведено от RZBC (Juxian) Co., Ltd — West Wing, Chengyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandong Province и продавано от свързаното с него дружество за продажби RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd — No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province	A927
	TTCA Co., Ltd — West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province	A878
	Yixing Union Biochemical Co., Ltd — Economic Development Zone Yixing City 214203, Jiangsu Province	A879
	Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, No 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandong Province	A880
	Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandong Province	A882

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2008 година.

За Комисията
Catherine ASHTON
Член на Комисията

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ V ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ 2008/900/ОВППС НА СЪВЕТА

от 2 декември 2008 година

за изменение на Съвместно действие 2008/107/ОВППС за удължаване на мандата на специалния представител на Европейския съюз за Централна Азия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 14, член 18, параграф 5 и член 23, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

(1) На 12 февруари 2008 г. Съветът прие Съвместно действие 2008/107/ОВППС ⁽¹⁾.

(2) Следва да се направи изменение в мандата на специалния представител на Европейския съюз, за да се вземе предвид неговата роля в наблюдението на изпълнението на стратегията на Европейския съюз за ново партньорство с Централна Азия, приета от Европейския съвет през юни 2007 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ:

Член 1

В член 3, параграф 1 на Съвместно действие 2008/107/ОВППС подточка i) се заменя със следното:

„i) да съдейства за определяне на аспектите на ОВППС, свързани с енергийната сигурност, с борбата срещу наркотиците и с управлението на водните ресурси по отношение на Централна Азия.“

Член 2

Настоящото съвместно действие влиза в сила на датата на приемането му.

Член 3

Настоящото съвместно действие се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2008 година.

За Съвета

Председател

C. LAGARDE

⁽¹⁾ ОВ L 38, 13.2.2008 г., стр. 19.

РЕШЕНИЕ 2008/901/ОВППС НА СЪВЕТА**от 2 декември 2008 година****относно мисия за независимо международно разследване по конфликта в Грузия**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 13, параграф 3 и член 23, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) На 1 септември 2008 г. Европейският съвет заяви готовността на Европейския съюз да се ангажира в подкрепа на всички усилия за постигане на мирно и трайно решение на конфликта в Грузия, както и готовността му да подкрепи мерки за изграждане на доверие.
- (2) На 15 септември 2008 г. Съветът подкрепи идеята за независимо международно разследване по конфликта в Грузия.
- (3) Г-жа Heidi TAGLIAVINI следва да бъде назначена за ръководител на тази мисия за разследване,

РЕШИ:

Член 1**Ръководител на мисията за независимо международно разследване и общи условия**

1. Г-жа Heidi TAGLIAVINI се назначава за ръководител на мисията за независимо международно разследване по конфликта в Грузия, наричана по-долу „мисия за разследване“, считано от 2 декември 2008 г. до 31 юли 2009 г.
2. Мисията за разследване има за цел да проучи причините и развитието на конфликта в Грузия, включително от гледна точка на международното право⁽¹⁾, хуманитарното право и правото в областта на правата на човека, както и повдигнатите в този контекст обвинения⁽²⁾. Разследването ще бъде с достатъчен географски и времеви обхват за установяването на всички възможни причини за конфликта. Резултатите от разследването ще бъдат представени под формата на доклад на страните в конфликта, както и на Съвета, на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и на Организацията на обединените нации (ООН).
3. Ръководителят на мисията по разследването отговаря за нейното изпълнение. При пълна независимост той определя процедурите и методите на работа на мисията по разследването, както и съдържанието на доклада, посочен в параграф 2.

Член 2**Финансиране**

1. Референтната финансова сума, предназначена за покриване на разходите, свързани с осъществяването на мисията за

разследване, е в размер на 1 600 000 EUR, считано от 2 декември 2008 г. до 31 юли 2009 г.

2. Разходите, финансирани с предвидената в параграф 1 сума, са допустими, считано от 2 декември 2008 г.

3. Разходите се управляват в съответствие с правилата и процедурите, приложими към общия бюджет на Европейските общности. Управлението на разходите е предмет на договор между ръководителя на мисията за разследване и Комисията.

4. Ръководителят на мисията за разследване се отчита пред Комисията за всички извършени разходи.

Член 3**Състав на мисията за разследване**

Съставът на мисията за разследване се определя от нейния ръководител. Тя се състои от признати експерти, по-специално юристи, историци, военни и експерти в областта на правата на човека.

Член 4**Оценка**

Изпълнението на настоящото решение се преразглежда от Съвета преди 31 юли 2009 г.

Член 5**Пораждане на действие и изтичане на срока на действие**

Настоящото решение поражда действие в деня на приемането му.

Срокът му на действие изтича на 31 юли 2009 г.

Член 6**Публикуване**

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 2 декември 2008 година.

За Съвета

Председател

C. LAGARDE

⁽¹⁾ В т. ч. Заключителният акт от Хелзинки.

⁽²⁾ В т.ч. обвиненията за военни престъпления.

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧИТАТЕЛИТЕ

Институциите решиха, че занапред в техните текстове няма да се съдържа позоваване на последното изменение на цитираните актове.

Освен ако не е посочено друго, позоваванията на актове в публикуваните тук текстове се отнасят към актуалната версия на съответния акт.